

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
I ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
obětí a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 1.

Sobota (Saturday) 29. 12. (December) 1984

PASTÝŘSKÝ LIST biskupa Jaroslava Škarvady

K JUBILEJNÍMU ROKU METODĚJSKÉMU 1985

Draží přátelé,

Naše Evropa slaví v roce 1985 významné jubileum. 6. dubna to bude jedenáct set let, co na moravském Velehradě zemřel slovanský věrozvěst sv. Metoděj, kterého spolu s jeho bratrem Cyrilem postavil Svatý Otec Jan Pavel II. po bok patriarchovi západního mníšství sv. Benediktovi, jako patrona Evropy.

Jan Pavel II. si přeje, aby se Evropa naněčila opět dýchat oběma plícemi, jak jednou řekl, západní i východní. Aby si uvědomila, že její hranice nevytvořila konference na Jaltě, nýbrž křesťanská kultura, která spojuje národy Západu a Východu, národy, mezi nimiž zaujmají místo ne poslední - (co do počtu dokonce první) - i Slované. A že u kolébky této slovanské kultury stojí geniální Soluňané Konstantin - (mníšským jménem Cyril) - a Metoděj, kteří začali své dílo právě na území naší vlasti.

Účelem tohoto listu není oporašovat historické skutečnosti, které by měl každý vzdělaný Moravan a Čech dobře znát, k tomu se snad naskytou v tomto jubilejním roce jiné příležitosti. Na prahu roku 1985 je spíš

vhodné si připomenout, co toto jubileum pro nás znamená a v jakém duchu bychom je měli prožívat.

Co pro nás znamená? - Do jisté míry všechno. Nikdo z nás by přece nebyl tím, čím je, kdyby nebyl měl svého konkrétního otce a svou konkrétní matku, kdyby nebyl vyrostl ve své rodině, ve své obci, ve svém kulturním prostředí, ve svém domově. To, co platí o jedinci, platí nějakým způsobem i o národu. I náš národ má svůj domov, prostředí, které mu umožňuje být sebou samým. A tímto prostředím je nejen vlastní území, nýbrž ještě více vlastní dějiny a kultura. Jsme přece i za hranicemi Čech, protože jsme vyrostli ze společných duchovních kořenů, protože nás spojuje stejná řeč, protože jsme asimilovali stejnou kulturu. A jdeme-li nazpět, hledáme-li začátek, z něhož to všechno vzešlo, pak dojdeme k dílu soluňských bratrů. To platí o katolících i evangelících, o věřících i nevěřících, to spojuje všechny Čechy. A v jistém smyslu všechny Slováky. Naše kultura, z níž ještě dnes žijeme, začala tehdy, když filosof Konstantin překládal do staroslověnštiny evangelium sv. Jana, když pro nás vytvářel první abecedu, když pro hlásku „a“ vybíral znak latinského kříže.

Ta volba evangelia sv. Jana i to „a“ značené dvěma čárkami protínajícími se v úhlu 90 stupňů nebylo ovšem něčím náhodným. Janovo evangelium bylo pro naše věrozvěsty zdrojem nejhlubší moudrosti a kříž byl symbolem kultury, kterou položili do základu naší

národní existence. Jím nešlo o písmo s malým „p“, nýbrž o Písmo svaté, o zapsání radostné zvěsti evangelia. Oni přišli našimi předkům oznámit, že člověk není pouhou zmetí atomů, nýbrž partnerem Boží lásky. Že není hříčkou náhody, nýbrž že je tvorem povoláním ke svobodě, a proto i k odpovědnosti. Že jeho cílem není umírání, nýbrž účast na Životě nekonečného poznávání a lásky. Že proto nemůžeme, na které nezáleží při kácení lesa, nýbrž někým, kdo má nezadatelná práva daná mu samotným Bohem: „Cokoliv jste učinili jednomu z mých posledních bratrů, to jste učinili mně.“ (Mt 25,40). Proto svatí Cyril a Metoděj, brzy po překladu Písma, dali našim předkům i první zákoník, základ právního řádu, který měl řídit vztahy v nově ustaveném křesťanském společenství, které se právě tím stávalo národem.

Toto semé křesťanské kultury se u nás ujalo a prospívalo. Nebyl to samozřejmě růst vždy stejný. Naše písemnictví, nejprve slovanské, pak latinské a nakonec české, zná doby slávy i úpadku. I právní řád byl vystaven různým náporům, jak u národa, žijícího mezi navzájem se potírajícími politickými celky nemí ani jinak nyslitelné. Ale od dob sv. Cyrila a Metoděje patříme k národům, které spoluutvářejí kulturu Evropy. Od těch dob máme svou historii. Od těch dob se už nikdy nestalo, že by v naší vlasti chyběli lidé zběhlí v písmu, od těch dob tu byl vždy někdo, kdo měl odvahu volat třeba

(Dokončení na str. 14)

Po celý přáti jubilejní rok Metodějev 1985 - (1.100 let od jeho smrti na moravském Velehradě) - prosíme oba naše svaté věrozvěsty zvlášť upravně a vytrvale o jejich ochranu naší staré vlasti spolu se sv. Václavem, a o jejich účinnou přímluvu u Božího trůnu za návrat svobody do těch končin Evropy, kde zasevali radostnou zvěst Kristova evangelia. Vždyť mají přece nyní za úkol ty země opatrovat se sv. Benediktem, aby se celá Evropa opět brzy mohla spojit v jeden celek na základě společných křesťanských kulturních tradic!

(zřítma perokresba Mikuláše Alše.)

HOJNOST ZDRAVÍ
DUŠEVNÍHO I TĚLESNÉHO,
HLUBOKÉ VÍRY, PEVNÉ NADĚJE

a
VYTRVALÉ KŘESŤANSKÉ LÁSKY
S BOŽÍ OCHRANOU A POŽEHNÁNÍM
V CELÉM NOVÉM ROCE L. P. 1985

všem našim lidem dobré vůle
ve staré — stále dosud nesvobodné vlasti,
v USA, v Kanadě a všude ve světě

přeji a vyprošuji
krajané i exulanti

z chicagského

“VELEHRADU”

HLASU NÁRODA

Sloupek informací

**o poněkud překvapivém diplomatickém „tání“
Sovětů v nastávající - prý mírné - zimě,
a o nově chystaném soudním procesu
s atentátníky na papeže.**

Nechceme být cyničtí;
ale kdy už začnou páni tohoto
světa mluvit lidem alespoň v
základních věcech pravdu a pře-
stanou se převlékat za
chameleony?

Všichni sice dávno víme, že
naš starý Mistr J.A. Komenský
měl pravdu když se rozpísal o
„Labyrintu světa a ráji srdce“ -
(na což přišel častým roz-
jímáním Kristova evangelia), -
že měli pravdu i jiní moudří lidé,
kteří přišli dávno nato, že
politicko-válečné hádání o
střídavou moc na tomto světě je
veliký „teatr“, který čas od času
se stává tragedií, ale obvykle se
zvrtné bud' v podařenou či
méně podařenou frašku.
Jenomže, co mají z toho chudáci
„diváci“ - ta velikánská většina
obyčejných lidí, kteří v každém
století v tom mají žít, pracovat,
veselit se a plakat z každodenních
malých radostí a nejčastěji
asi při velkých trampotách?
Nejspíše asi máme zůstat věrni
sobě, svému Stvořiteli, poznat
Jeho Pravdu a v ní čerpat sílu k
dennímu zaujímání spraved-
livých postojů, aby nám mocní
tohoto světa už nelhali - a s
generacemi pozemšťanů, které
přijdou po nás, si nemohli tak
snadno zahrávat: jednou nás
strašit, po druhé se na nás us-
mívat, pak zase vyhrožovat,
slibovat přátelství a pak nás

nechat na holičkách, nechat nás
brousit šavle a najednou nám
zakázat jich použít... Však to
znáte: až příliš dobře se na tyto
mezinárodní tahanice ještě
pamatujete z let 1938, 45, 48, a
68-69. A nyní najednou na konci
roku 1984 jako by se připra-
vovalo něco obdobného, ale
doufejme, že to vše bude
konečně jednou ve prospěch
svobody a demokracie.

□
Za těch 67 let trvání rudého
carství v Rusku se komunisté
naučili „v tom chodit“; rozpo-
nali slabiny Západu, mistrně
jich dovedou zneužívat ve svůj
prospěch, aby jim Západ uvěřil,
ale Západ sám se zdá být stále
ospalý a z jednání komunistů se
skoro ničemu nepříučil.

Co mám na mysli? Oč najed-
nou běží? Od Reaganova voleb-
ního vítězství 6. listopadu 84, a
od jeho nedávného prohlášení,
že US výzkum a pokusy s novou
obranou zbraní na zneškod-
nění dálkových střel s nukleární
náloží budou pokračovat, -
Moskva pozorně napjala uši,
chvilku vyčkávala na reakci
západoevropských spojenců, a
jakmile usoudila, že Francie,
Anglie i Itálie jsou trochu „na
váčkách“ rozhodla udíci,
změnila tón i v moskevské
Pravdě, rozhodla poslat asi tři ze
svých lidí do světa, nařídila jim

dovolenou šířku úsměvů s jas-
ným cílem: znovu se pokusit
obalamutit a uspat ostražitost
Západu. Důvod: Moskva potře-
buje získat znovu čas, má-li
dohnat USA v arсенálu nových
zbraní, nutně musí znovu také
dostat do útlu situací v Af-
ghanistánu a v Polsku. Jakmile
Moskva zaslechla, že francouz-
ský prezident Mitterrand se
„svěřil“ paní Thatcherové z
Londýna, že v otázce tzv.
„militarizace vesmíru“ není sice
s prezidentem Reaganem v
oposici, ale že zastává poněkud
odlišné stanovisko - (francouz-
ský Le Monde mluví v té souvis-
losti; de „différence“ et non
d'opposition) - moskevská Prava-
da ihned přestala Francii spílat
do neokolonizátorů, kvůli jejímu
záslahu v Čadu, najednou od-
pustila Mitterrandovi jeho „ple-
tení se do vnitřních sovětských
problémů“, když se za své
letošní návštěvy v Moskvě „bez
ubrousku“ kriticky vyjádřil o
sovětské invazi v Afghanistánu, o
Polsku a o věznění atomového
vědce Sacharova. Do Paříže
přišel od Černěnka list se
„srdečným pozdravem“
připomínající tradiční přátelské
vztahy mezi Moskvou a Paříží
od dob Kateřininy a Petra
Velikého, o společném boji
proti Hitlerovu nacismu a in-
telektuální velikosti fran-
couzských myslitelů. V tu ránu
se tedy klima mezi Francií a
SSSR zase zlepšilo a výfky se
nabídky vzájemných návštěv.
Tak už zase padly Polsko a Af-
ghanistán v zapomnění, a do-
konce se rychle skončila i „kúra
desintoxikace“, o níž Mitter-
rand v Moskvě říkal, že se jen
tak hned neskončí, neotevře-li
moskevské vedení, alespoň
trochu svá okna do světa a
nenechá-li proudit na širou Máti
svatou Rus více „čerstvého vzd-
uchu“, aby se její lid mohl os-
věžit novými idejemi. - No,
hotová fraška! A z prvních
reakcí francouzských kruhů se
chce zdát, že tyto nové námluvy
Moskvy skutečně zabraly a
Západ se chce dát znovu uspat,
aby nemusel vydávat peníze na
zlepšení své obrany a přenechat
o to zase starost jen Spojeným
státům.

Aby Moskva získaný „mo-
ment“ nepropásla, samozřejmě
si hned pospíšila, s Itálií se do-
mluvila, že pošle někdy na jaře do
Ríma Gromyka, jakmile si jen
odpočine z namáhavých led-
nových jednání s USA v
Ženevě. Do Londýna však bez
meškání vyslala svou novou us-
měvavou tvář, na západě dosud
málo známého Gorbačova,
který se v současnosti zdá být v
Moskvě mužem č. 2., hned po
Černěnkovi.

**Je to u Gorbačeva taktika,
anebo mu skutečně v hlavě svítá
a prozatím dělá „jakoby“.**

A protože je nejmladší z
celého Politbyra, mohl si s
sebou vzít i svoji manželku, aby
jej snad nenapadlo zamílovat se
na Západě do lásky jedné
anglické plavovlásky a zůstat na
Západě. Tak, aby sovětské
KGB ušetřilo „kulku“, kterou
by pak muselo na Gorbačeva
kdekoliv na Západě „v exilu“
vystřelit, mohla jet soudružka
Gorbačevová na výlet do Anglie
s manželem, jako kdysi bodrá
soudružka Chruščeva, které
tehdy francouzské švadleny
během její návštěvy a prohlídky
tkačoven v severofran-
couzském městě Lille ušily na
míru tučet šatů a kostýmů. Co
dali Angličané budoucí rudé
carevně SSSR paní Gorbačové,
prozatím nevíme, ale měla se na
paní Thatcherovou docela mile
usmívat, když se s ní dala foto-
rafovat. Ted' však musíme dát
žert stranou a zamyslet se nad
tím, co povídá - zřejmě docela
chytrý a všemi mastmi už
mazaný - živý a usměvavý soud-
ruh Gorbačev.

Mluvil dokonce i o vděčnosti
sovětského lidu, že v anglické
půdě našel svůj věčný od-
počinek zakladatel epochálního
pokrokového sovětského hnutí
sám Karl Marx, jemuž děkuje
„socialismus“ za svůj zrod, a k
jehož hrobu proto půjdou
členové sovětské delegace
položít věnec dřív než z Lon-
dýna odletí. Pak se rozhovořil o
velikém bratrství mezi lidem
Anglie a SSSR ve veliké válce k
pořetí Hitlerova nacismu - (o
Churchillovi přitom nepadlo
ovšem ani slovo, aby se v
rozmluvě nepříšlo na jeho výraz
„Železná opona“ - se vším tím
co dnes představuje) - o
návštěvě Anglie Chruščeva s
Bulganinem v r. 1955 - (a zase
nepadlo ani slovo o anglickém
potápěči, který tehdy zmizel
beze stopy jen proto, že se od-
vážil inspekcí ponořené přídí
lodí, na které se Sověti do lon-
dýnského přístavu plavili). A
když došlo při rozmluvě s anglic-
kou premiérkou Thatcherovou
na americký nový obranný sys-
tém vesmírových střel, najed-
nou se prý sovětské stanovisko
k tomuto „váznému problému“
ztotožnilo s anglickým hledi-
skem.

Je-li tohle všechno hraná
komedie pro vytvoření „dobré
atmosféry“ k nastávajícím
ženevským jednáním mezi USA
a SSSR, budiž! Je možné i to, že
obrat Rudé Číny k výrobním
metodám západního
kapitalismu vystrašil už
Moskvu natolik, že vidí, že se
jinak ze svých hospodářských
těžkostí nedostane, nebude-li v

tom Rudou Čínu následovat, a
tak se honem snaží svůj budoucí
„obrat“ zabalit do „zlepšení
svých vztahů se Západem“. At'
už je tomu jakkoli, anglicky
mluvící Gorbačev zahrál svou
rolí moskevského mouřenína
„na jedničku“. - Nebo snad, že
by přece byl chytřejší než vši-
chni ti dědouškové kolem něho?
Aby na sebe nevrhl podezření,
že se chce rychle vyšplhat na
špičku moskevské stranické
pyramidy, mluvil v Anglii jejich
starým žargonem, aby se nepo-
rozradil, ale v hloubi srdce je
přesvědčen, že takhle to už dál
nejde s marxistickou pohádkou
o reálném socialismu, že je
třeba připravovat nezbytné
změny v celém sovětském sys-
tému, které on - Gorbačev - jed-
nou provede, dostane-li se k
veslu? Inu, uvidíme.

Zatím je třeba držet palce
našemu panu prezidentovi
Reaganovi, který Sovětům nev-
ěří, a proto tak vytrvale tlačil na
to, aby se nastávající ženevská
jednání řádně připravila. A že
ví, co dělá, bylo jasně vidět na
jeho tváři při návratu do
Washingtonu z vánoční
dovolené. Novinářům, kteří jej
zasypali otázkami, změnil-li svůj
úmysl pokračovat ve zkouškách
na „militarizaci vesmíru“, s ús-
měvem odpověděl: „Samoz-
řejmě, vždyť ty střely se budou
trefovat do jiných střel, které by
jinak padaly na lidi!“ - Pane
prezidente, držíme Vám palce a
modlíme se za Vás, Moskva a
komunisté ničemu jinému
nerozumějí než vojenské síle!
Nedejte se a zůstaňte svým,
máte-li vejít do dějin jako
skutečný zachránce Ameriky a
míru ve světě!

□
**Nový proces s atentátníky na
papeže Jana Pavla II.**

Bude se konat na jaře příští
rok. Římský vyšetřovací soudce
Martella oficiálně obvinil z
účasti na atentátu na Jana Pavla
II. celkem osm osob, ale v soud-
ním sále budou jen čtyři; tři
Turci: Ali Aaga, odsouzený už v
r. 1981 na doživotí, Musar Cer-
dar Celebi, který mu dával
„splátky“, a Omar Baggi, který
Agovi opatřil revolver; a
Bulhar Antonov; Bulhři Aj-
vazov a Vasiliev a Turci Bejor
Celenk a Oral Celik, tyto dva
zdá se klíčové osoby, jsou v bez-
pečí. Procesní akta mají 1243
stran, je to ovoce mravenčí
práce, trvající dva a půl roku,
ovoce řady cest do zahraničí,
také do Bulharska - tato cesta
prý Martellu jen utvrdila v jeho
závěrech. Akta potvrzují téměř
vše, co o atentátu se proneslo
minulé měsíce: Atentát byl
domluven v Sofii r. 1980, Ag-
govi slíbeny tři miliony marek -
„jsem vrah bez ideologií“, říká

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ:

„VELEHRAD“ českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTECH VIT, O.S.B.

a redakčním kruhem

Právní poradou a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. - Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

December 29, 1984 — Vol. X, No. 1.

sám o sobě „ochoten udělat za peníze vše.“ Provedením bylo pověřeno několik osob z extrémní pravicové organizace Šedých vlků, konkrétní pomoc poskytl tři Bulhary, krytí diplomatickou imunitou. Na papeže vystřelil kromě Aegy - zranil těžce papeže do dolní části břicha - také Oral Celik („můj nejlepší přítel“ říká o něm Aegy), papeže zranil na prstě levé ruky a na levém rameni. Aegy vystřelil jen 2-3 střely, protože mu v tom zabránili lidé, co stáli kolem a si uvědomili, co se děje. Celikovi se podařilo ve zmatku, který měl být ještě zesílen hozením několika poplašných bomb, utéci k autu, stojícímu před kanadským velvyslanectvím, s Antonovem u volantu, kam měl přijít i Aegy. Auto jelo rychle k bulharskému velvyslanectví, kde stálo připraveno nákladní auto TIR, po příjezdu spěšně zapečetěné italskými celníky - a v něm Celik? Stopy o něm mizí. Byl zavražděn? Skrývá se v NSR, v Anglii? Aegy, který byl zadržen, byl pak postaven před soud a odsouzen na doživotí. Při soudu několikrát opakoval cosi o prosinci, že pak začne hladovku. Zdá se, že to byl termín, kdy měl být osvobozen svými kumpány, proto také se neodvolal proti rozsudku: a když se tak nestalo, začal vypovídat. Jeho výpovědi vytvořily základ pro celý nový proces. Vyšetřující soudce Martella přiznává, že nemá důkazy nad slunce jasné, ale celek faktů a okolností že mu dává oprávnění vynést obžalobu. Z aktů byla úplně vyňata otázka prý chystaného atentátu na Walesu za dnu jeho návštěvy v Římě v lednu 1981 - prý se o něm mluvílo, ale jen aby se vyzkoušely Aegyovy nervy, zda je schopen jít dál v přípravě atentátu na papeže.

Pro Bulhary, sovětskou TASS a čs. tisk je ohlášení procesu politickým komplotem, hanebnou provokací atd. Zuby nehty hájí tři bulharské oběany; o Turcích také do atentátu zapletených, ani slova. Italskému velvyslanci v Sofii odvezdla náměstek bulharského ministerstva zahraničí protestní notu.

Ve Vatikáně na ohlášení procesu nereagovali. Jen připomněli, že Jan Pavel II. útočnickovi odpustil hned po atentátu, ještě než ho položili na operační stůl, že pak své odpuštění opakoval veřejně, jakmile mu to dovolil zdravotní stav, a je potvrdil, když se s Aegou setkal 27. prosince 1983 v římské věznici Rebibbia. A tak nepřímě že odpustil i tomu druhému útočníku, o němž se nyní dovídáme.

XXVII. REPRESENTAČNÍ PLES

Sdružené československé organizace připravují opět tradiční Reprezenční ples - (pořadím již dvacátý sedmý) - na sobotu 2. února 1985 v moderní dvoraně Union Hull, 6200 Joliet Road v Cantryside, Ill.

Ples bude opět zahájen proménádou, valčíkem a uváděním pívavých mladých debutantek plesu s tanečním vystoupením naší mládeže.

Upozorňujeme rodiče dospívajících děvčat, že je mohou přiblížit pro tuto velkou společenskou událost u paní Lihy Bučkové: ☎ 354-7707, která podá také podrobné informace.

K tanci budou vyhrávat dvě hudby, tradiční dechovka a moderní, za řízení kapelníka George Pichy. Plesový výbor pracuje již několik týdnů, aby ples byl opět připraven v duchu našich národních společenských tradic, a aby všichni návštěvníci byli plně spokojeni tak jako tomu bylo v minulých letech. Zveme Vás srdečně k účasti. Zaznamenejte si již dnes v kalendáři datum - 27. REPRESENTAČNÍ PLES - na sobotu 2. února 1985.

Těšíme se s Vámi na shledanou: Pořadatelé výbor

ST. LUDMILA SOCIETY # 27 CCU (Spolek sv. Ludmily č. 27 z České katolické jednoty)

TO ALL THE OFFICERS AND MEMBERS OF THE CZECH CATHOLIC UNION, TO ALL THE MEMBERS OF OUR SOCIETY AND TO FATHER VOJTECH VIT, O.S.B., ALL THE STAFF AND READERS OF THE HLAS NÁRODA. WE WOULD LIKE TO WISH THEM ALL A

Merry Christmas
and
Healthy and Prosperous
NEW YEAR!

TO THE MEMBERS OF OUR SOCIETY WE WOULD LIKE TO TAKE THIS OPPORTUNITY OF REMINDING THEM OF OUR MEETINGS THAT ARE HELD EVERY FIRST SATURDAY OF EVERY 2ND MONTH BEGINNING AT 1:00 PM. OUR NEXT MEETING IS IN FEBRUARY 1985. WE WOULD LIKE TO SEE MORE OF OUR MEMBERS ATTENDING. AT THE MEETING IN DECEMBER, THE FOLLOWING WERE ELECTED TO OFFICERS:

Anna Gonwa - President
Mary Kriz - Vice-President
Margaret Gonwa - Finan. Secretary
Lillian Hlava - Treasurer
Lottie Beranek - Rec. Secretary

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO.
DEPARTMENT OF SLAVIC LANGUAGES AND LITERATURES
A ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

ZVOU VÁS
k účasti na oslavě udělení Nobelovy ceny za literaturu 1984
JAROSLAVU SEIFERTOVÍ.

Projevy v anglickém jazyce:

Prof. František Svejkovský, University of Chicago: Jaroslav Seifert - Poet (Jaroslav Seifert - Básník)

Prof. Josef Škvorecký, University of Toronto: Seifert from up close (Seifert zblízka)

Ukázky ze Seifertova díla přednese v českém originále paní Vladimíra Williamsová a v anglickém překladu prof. Kenneth J. Northcott, University of Chicago.

Oslava se pořádá
V NEDĚLI 20. LEDNA 1985 ve 4:00 HOD. ODPOL.
v The David and Alfred Smart Gallery
of the University of Chicago
5550 So. Greenwood Ave., Chicago.
Vstup volný. Po programu následuje občerstvení.

XXXIV. REPRESENTAČNÍ PLES OBLASTNÍHO VÝBORU ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ V CHICAGU

V těchto dnech mnozí z vás již dostali pozvánky na XXXIV. reprenční ples oblastního výboru Československé národní rady americké, který se koná v sobotu 26. ledna 1985 v předním chicagském hotelu The Ritz - Carlton.

Jelikož již nežijeme v krajských sousedstvích, ale roztroušeni v různých předměstích, mnohých z vás adresy nemáme. Cestou krajského tisku zveme k návštěvě našeho plesu celou naši krajskou veřejnost.

Plesové přípravy jsou již v plném proudu. Naše letošní debutantky se svými tanečníky nacvičují již v sále Sokola Stickney polonézu, kterou po svém představení zatančí. Rovněž úspěšná taneční skupina Klubu Domov a Besedy za vedení Jana Uhlíře a Zdenky Židlické se připravuje na své vystoupení v programu večera.

Předsedkyně plesu Vlasta Vrázová s grafikem Milanem Košarem připravuje cennou upomínkovou plesovou knížku, kterou každý návštěvník obdrží. Význačná Bill Scott Or-

chestra, dobře známá a oblíbená ve společenských kruzích v chicagské oblasti, bude zpřemňovat večer pečlivě vybranou taneční hudbou.

Cena lístku včetně večere je \$45. Lístky musí být zaplacený přede dnem plesu. O rezervaci stolů /stoly jsou pro 10 osob/ volejte kancelář ČSNRA /2137 So. Lombard Ave., Room 202; ☎ 656-1117/, která v úředních hodinách /9:00 A.M. - 2:00 P.M./ podá další podrobné informace. Coctaily v 6:00 P.M./cash bar/, večere v 7:00 P.M.

Všichni se již těšíme na tuto mimořádnou společenskou událost naší zdejší krajské větve, na níž si hrdě připomínáme naše národní tradice, které po generace se snažíme v USA uchovávat.

Radostnou atmosféru večera vždy vytváří pohled na pívavé mláde debutantek a jejich průvodců; stejně jako předvedení národních tanců našimi tanečními skupinami, reprezentujícími naši zdejší mladou národní generaci.

Zveme vás srdečně, abyste tento šťastný reprenční večer naší zdejší národní větve přišli prožít s námi.

Za oblastní výbor ČSNRA
Vlasta Vrázová
s plesovým výborem

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdečně zve na

XXXIV. REPRESENTAČNÍ
PLES
pořádaný v sobotu večer
26. ledna 1985
v plesové síni hotelu

THE RITZ-CARLTON
CHICAGO

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1984
Taneční vystoupení Besedy a klubu „Domov“

Hraje známý orchestr Bill Scott

VEČERNÍ BOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotovec)

Večere v 7 hod.

Vstupné včetně večere \$45.00

Prodej vstupenek a rezervace stolů v úřadovně ČSNRA
7656-1117 - Úřední hodiny 9:00 A.M. - 2:00 P.M.

DOBA NAROZENÍ PÁNĚ

**Svátek
SVATÉ RODINY JEŽÍŠE, MARIE A JOSEFA**

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ve svaté Rodině jsi nám dal zářivý příklad. — Posiluj nás, prosíme, — ať ji následujeme v ctnosti vědních dnů — a avšak pozemský domov naplňujeme společenstvím lásky, — abychoň v nebeském domově — dosáhli věčné odměny a radosti. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY SIRACHOVCOVY (Sir 3, 2-6. 12-14)

Pán chtěl, aby otec byl ctěn od dětí, a právo matky potvrdil u potomstva. Kdo ctí otce, usmíruje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, na vlastních dětech se dočká radosti, a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku.

Synu, ujmi se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábně-li mu rozum, měj na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žeš měl soucit s otcem, započítá se ti (jako náhrada) za tvé hříchy.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM (Kol 3, 12-31)

Bratři! Když si vás Bůh vyvolil, jste mu zasvěcení a miluje vás, projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, odpouštějte proto i vy. A nadto náde všechno mějte lásku, protože ona je svorník dokonalosti.

Ať vám v srdci vládne Kristův pokoj: to je přece cíl vašeho povolání, které vás shromáždilo v jednom těle. Vděčně na to pamatujte. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. Zpívejte Bohu z celého srdce s vděčností žalmů, chvalozpěvy a duchovní písně. A ať mluvíte nebo konáte cokoliv, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.

Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní nízko. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchajte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedrážďte svoje děti, aby neztrácely odvalu.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 2, 13-15. 19-23)

Když mudrci odešli, hle, anděl Hospodinův ukázal se Josefovi ve snu a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, upreňni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil." On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: "Z Egypta povolal jsem svého syna".

Ale když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal ve snu Josefovi v Egyptě a řekl: "Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť ti, kdo ukládali o život dítěte, již zemřeli." On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vstoupil do izraelské země. Když však uslyšel, že

Archelaos kraluje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských a usadil se v městě zvaném Nazaret — aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků, že bude nazván Nazaretský.

NA NOVÝ ROK

**Slavnost
PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ**

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys vyvolil blahoslavenou Pannu Marii — za Matku Spasitele lidského pokolení. — Prosíme, dej nám v ní poznat i naši mocnou přímluvkyni, — neboť skrze ni jsme přijali původce života, — tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE ČTVRTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Nm 6, 22-27)

Hospodin řekl Mojžíšovi: "Řekni Áronovi a jeho synům toto: Tak budete žehnat izraelské syny; budete jim říkat: 'Požehnej tě Hospodin a ochraňuj tě! Ať Hospodin rozzáří tobě svou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin pozvedne k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!'

Budou vzývat mé jméno nad izraelskými syny a já je požehnám."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA GALANTANŮM (Gal 4, 4-7)

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak se nám dostalo přijetí za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, a ten volá: "Abba, Otče!" Už tedy nejsi otrok, nýbrž syn, a jakožto syn také dědic skrze Boha.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 2, 16-21)

Pastýři přispěchali do Betléma a našli Marii a Josefa i to dítě položené do jesli. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to uslyšeli, užasli nad tím, co jim pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřízce, byl nazván jménem Ježíš, které mu dal anděl dříve, než jej matka počala.

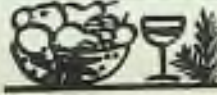
**Tomáš Špidlík:
Je těžké zachovat
příkázání?**

Měl jsem jednu přednášku o spiritualitě řeckých Otců. Potom byla diskuse. Jeden student mně pochvalně prohlásil: „To je přece jenom něco jiného. Tenkrát brali duchovní život přirozeněji. Nebyl to takový bezduchý moralismus jako dnes.“ Z takové poznámky ovšem vyvstane mnoho nových zajímavých a nezajímavých problémů. Diskuse se rozplynula do neurčitosti. Nakonec mně požádali, abych vysvětlil, jak to vlastně bylo s morálkou ve staré církvi prvních století.

To je otázka široká. Ale už se můžeme orientovat. Hned na prvním místě zdůrazníme jisté zásadní rozdíly. Dnes se studium teologie rozděluje na různé předměty. Mluvíme o dogmatice, když vysvětlujeme nauku, když formulujeme to, co křesťané věří. Morálka nebo mravouka mluví o cnostech a o hříších. Tu se rozvádí v praktických principech, co by měli křesťané dělat, jaké mají být jejich skutky, chtějí-li se spasit. Morálka platí pro všechny křesťany. Chtějí-li se spasit, musí zachovávat příkázání, varovat se toho co se zakazuje. Ale to je, řekli bychom, jenom minimum. Někteří lidé a měli by to vlastně být všichni, usilují o víc. Proto se zavedl třetí druh literatury a vyučování: asketika a mystika, nauka o křesťanské dokonalosti.

Toto rozdělení látky je praktické. Ale je bohužel i velice nepraktické. Roztrhujeme tu to, co je neodlučitelné. Věci vytřené ze souvislosti pak nejsou nikdy sympatické. Vidíme je ve zkrácené perspektivě. Tak se to opravdu často stává s morálkou. Moralista, který chce mluvit jasně a jednoduše, se vydává v nebezpečí, že se jeho vyučování

*Dobré jídlo, dobré pití,
základ všeho životy!*

Abyste se mohli sami znovu přesvědčit o pravdivosti tohoto našeho starého přísloví, na Silvestra a Nový rok - Vám našenkujeme Staročeský plný püllitr piva s „čepičkou“ pěny za 25 centů ke každému jídlu, na předložení tohoto inserátu v naší restauraci.

“OLYMPIC”

6139 západní Čermákova tř.
Cicero, Ill.

Bohatý výběr specialit české, moravské a slovenské kuchyně odborně připravených z prvotřídních potravin za lidové ceny.

OBĚDY OD \$3.60 a VEČEŘE OD \$4.00
jak během týdne tak v neděli.

Otevřeno denně od 11:00 hod. dopol. do 8:00 hod. večer

V úterý zavřeno

☎ 652-0101

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKY

ovrousky vyučení sklenář u děly u otce v Československu

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dělní zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

křesťanských zásad zredukuje na dvě řady: Toto smíš, toto musíš, toto je povinné... Na druhé straně pak platí: toto se nesmí, toto je zakázané, toto je těžký hřích... Není divu, že pak uslyší námitku, že je to jen bezduchý moralismus a že se stávají nesympatická i slova samého Krista, když jsou zařazena do těchto dvou kategorií.

V původní křesťanské literatuře tomu tak opravdu nebylo. Nedovedli si prostě představit, že by Bůh něco zjevil jenom pro ukojení naší zvědavosti. Nezdálo se jim normální, že by se někdo zajímal o Kristovu nauku a nemínil dělat co se tu učí. Dogmatika a morálka tedy byly jedno a totéž. Už pohanští stoici pohrdali (tzv. „holým věděním“, abstraktním poznáním, které nemá dopad v životě. Tim vážněji brali nauku Písma křesťané. V Apologmatice, výrocih egyptských mnichů se tento postoj ilustruje známou historkou. Jeden prostý mnich, který neuměl číst, začal chodit na vyučování Bible k druhému, který byl vzdělaný. Začali vyučování veršem žalmu: Blahoslavený, kdo nezhřešil ústy... Tenkrát se učilo Písmo zpaměti. Učitel nechtěl na nového žáka příliš nakládat, proto mu řekl, aby si zatím zapamatoval jenom tento verš. Pak už ho však delší dobu neviděl. Jednou jej potkal a vyčítal mu, proč přerušil docházku na vyučování. Ten jenom povzdychl: Jakpak mohu, když jsem ještě nedokázal splnit to, co jsem se naučil doposud. - Historka je zřejmě tendenční, protože už tenkrát se vyskytovalo mnoho těch, kteří křesťanství znali, ale neplnili. Egypťští mniši považovali toto rozpolcení za nemorálnost. Jak může mít zdravý člověk něco jiného v mysli a v srdci a v jednání!

Tento krásný, řekl bychom existenciální postoj k Božímu slovu měl ovšem také nevhody. Ne všichni jsou schopni všechno co stojí v Písmu zachovávat. Co dělat? Problém byl velmi aktuální v době po Konstantinu, kdy církev dostala svobodu a kdy se do ní nalitnuly masy lidí. Křesťané už nebyli horčičným semínkem, ale státní společ-

ností. Co se dá od takového množství očekávat?

Odpověď na tuto otázku najdeme v životě a nauce sv. Bazila velkého, jednoho z velkých křesťanských moralistů, chceme-li mu to jméno dát. Jak životně ten problém prožíval, plyne z jeho vlastní zkušenosti. Je vlastně konvertita. Pocházel sice z dobré křesťanské rodiny, jeho babička je sv. Makrina, jeho sestra také Makrina je rovněž svatou. Svatý je jeho bratr Řehoř Nyský. Ale přitom všem jeho mládí není cestou k dokonalosti. Tehdy se křtilo až v pozdním věku, chlapec šel na studie do Athén a do Cařihradu, udělal celou tehdejší universitu a vrátil se domů, aby začal světskou kariéru. Ale jeho sestra Makrina na něj začala mít hluboký vliv. Stalo se tedy nepřevýdané. Nechal kariéru a začal žít mnišským životem o samotě. Životem podle Písma, doslova. Ale nemohl v samotě dlouho zůstat. Církev byla tehdy ve velké krizi, potřebovala vzdělané lidi na biskupská místa, kteří by hájili víru proti ariánům a práva církve proti císařům. Bazil musel ze samoty, nejdříve jako pomocník biskupa z Cesareje v Kapadocii, pak sám jako biskup a metropolita. Říká se, že je pro konvertity vždycky nebezpečné dostat se náhle do styku s konkrétní situací v církvi. Vidí všechno tuze ideálně, realita je šokuje. Pro Bazila byl styk s tehdejší církevní životem opravdovým pohoršením. Spory o pravou víru byly v plném proudu, biskupové se navzájem sesazovali a exkomunikovali, státní moc se do záležitostí zaplétala z politických důvodů.

V malém spisku *O Božím soudu* si Bazil klade základní otázku: Jak je taková situace vůbec možná? Čím to je, že křesťané dávají světu pohoršení místo dobrého příkladu? Pří-

nává se, že si dlouho nevěděl rady. Jednoho dne mu však vzešlo velké světlo. To osvěcení pak vyjádřil takto. Příčinou všeho zla je nešťastné mínění, hrozná nauka rozšířená mezi křesťany, že k tomu, aby se člověk spasil, stačí zachovávat jenom některá, hlavní přikázání Boží. Ostatní že už není důležité. Co tato nešťastná nauka působí? Boží přikázání jsou hlasy, které vytvářejí údivnou harmonii ve světě. Jsou všechna navzájem sladěna v kosmický chór. Stačí, aby ve sboru jeden zpíval falešně a zkazí celou harmonii. Podobně vypadá život církve a život jednotlivce, když se zachovávají jenom některá přikázání a jiná ne. Rozbili jsme tím harmonii Božího díla.

Máme-li tuto Bazilovu zkušenost vyjádřit v dnešních odborných termínech, můžeme říci, že je jeho morálka existenciální, ale také integrační. Nezná kompromisy. Ovšem o lidech, kteří neznají kompromisy se říká, že neznají život. Život není integrační. Byl si Bazil vědom této potíže? Byl. Právě proto psal pravidla pro skupiny mnichů, které založil. Celý svět jedinec neobrátil. Ale také není povinen, aby se světu podřizoval. Stačí si najít skupinu těch, kteří stejně myslí jako on, kteří vezmou nauku evangelia doslova a žijí spolu v jedné společnosti. Tím mají zážitek harmonie a krásy Božího pořádku.

Ten poslední prvek se snadno zapomíná a přece je důležitým tématem patristické morálky: zážitek krásy, která plyne z toho, když se Boží přikazy zachovávají. To ovšem není bezduchý moralismus, to je naopak estetické pojetí. Umělec totiž necítí zákony krásy jako tíhu, ale naopak jako křídla, která mu umožní let. Tak by se ovšem měly chápat Boží přikázání, která vedou k životu.

USA a hladomor v Etiopii

Spojené státy zaujímají rozdílné politické postoje než marxisticko-leninský režim v Etiopii. Přesto však americká vláda a americký lid účinně odpovídají na zoufalou výzivu situaci v suché oblasti Etiopie a jiných zemí v podsaharské oblasti, kde každý den umírají tisíce lidí hladu. V uplynulých dvou měsících dodali Američané do těchto postižených zemí nevidané množství potravin, zdravotnických potřeb a také peněz. Ze 614 tisíc tun potravin, které za tuto dobu daly Spojené státy do Afriky, byla více než třetina poslána do marxistické Etiopie. Na otázku, zda při těchto dodávkách hraly Spojené státy v úvahu politické otázky, ředitel amerického federálního „Úřadu pro mezinárodní rozvoj“ - Peter McPherson - odpovídá: „Hladovějící děti neví nic o politice.“ - Přesto se za této strašné krize chová marxistická etiopská vláda k pomocným západním organizacím méně než nápomocně. Nezajistila ani přiměřenou dopravu potravin hladovějícím obyvatelům na severu své země, a to zcela plánovitě z politických důvodů. V severních oblastech se totiž obyvatelé proti své marxistické vládě bouří. Marxistická etiopská vláda nyní dokonce obviňuje z hladomoru ve své zemi kapitalistický Západ, protože se svou pomocí nezačal už dříve.

Etiopský režim nese však vinu na hladu svých obyvatel především sám, protože neudělal nic, aby přicházejícímu hladomoru zabránil. Etiopský marxistický vládce Mengistu Hailé Mariam, byl už totiž před dvěma roky varován, že v zemi dojde k hladomoru. Přesto začal uskutečňovat plány na kolek-

tivizaci zemědělství podle sovětského modelu, tedy podle systému, který prokazatelně není sám schopen zajistit dostatek potravin ani svému lidu. Když letos začali Etiopané masově umírat z hladu, marxistický vládce země, Mengistu Hailé Mariam, utratil dvě stě milionů dolarů na „oslavy“ desátého výročí nástupu svého režimu k moci; další dvě miliardy dolarů utratil za zbraně ze Sovětského svazu. Když se letos v létě americké lodě pokusily dopravit do etiopských přístavů potraviny hladovějícím, etiopští představitelé je ignorovali, a místo nich daly vykládat sovětský cement a zbraně. Etiopští představitelé by se mohli učit od jiného afrického vládce, prezidenta Nigeru, Seyniho Kountchého. Ten pomoc Západu v období sucha ve své zemi vděčně vítal a pak za ni veřejně poděkoval. Ve Washingtonu pak uzavřel dohodu o dodávkách potravin přímo s americkým prezidentem Ronaldem Reaganem. Při té příležitosti prohlásil: „Pro Spojené státy není potravinová pomoc věcí ideologie, ale čistě lidského, humánního zájmu.“ - Ještě důležitější je skutečnost, že prezident Nigeru Kountché si jasně uvědomuje, že hrůzy hladu jsou důsledkem špatné politiky jeho vlády. Řešení problému tkví v pobídkové politice vůči zemědělcům, aby měli osobní zájem na produkci, a na uskutečnění programů, které lidi učí základům úspěšné zemědělské výroby. Prezident Kountché za své návštěvy řekl: „Nyní v Africe záleží na těch z nás, kdo máme podíl na selhání našeho zemědělství, abychom zemědělské problémy správně řešili a překonali, a abychom spolupracovali se Západem na zavádění nových, úspěšných metod skutečného rozvoje.“

P.H.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4818

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K-H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermáková tr.
(tímě vedle berwynské pošty)
jeji majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodům je po správce na přání doručíme osobně

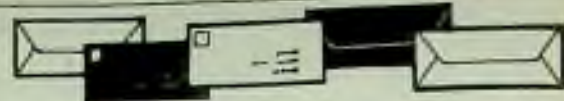
VOLEJTE: 740 - 7449

HLEDÁ SE

bratranec William WAVRAK,
poslední adresa v Bedford,
Ohio, 2118 Grandenville,
Maple Dr., Rights — NECHT
SE HLÁSI na Frank Wavrak,
Košice, Bajkalská 36, PSČ
0400, Czechoslovakia, nebo zde
na Marina's Beauty Salon, 6234
W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.
60402.

☎ 312 - 484-1118.

DOPISY našich čtenářů

Cleveland, OH

Milí čtenáři H.N.,

obětavý misionář Otče Vite,

vzpomínáme často na velmi zdařilý a důstojně povznášející příběh katolické konvence, již jsme se zúčastnili i s naší milou vnučkou. K dovršení našeho potěšení přispělo i to, že jsme měli možnost se po dlouhém čase zase s Vámi setkat od doby kdy jsme byli návštěvou u vás v Chicagu na Velehradě. Stále více a pevněji si s manželkou uvědomujeme důležitost českých křesťanských novin v USA, odkud jdou do celého světa a dělají z nás tak jednu rodinu, spojenou s věřícími ve staré vlasti. Děkujeme Vám, a všem kdo dělají s Vámi. K blížícím se vánocům složil jsem takové veršované přání. Budu velmi potěšen když je uveřejníte v Hlasu národa. Dopustil-li jsme se v něm nějakých chyb, buďte tak laskav a opravte je. Můžete-li uveřejnit i moji novou výzvu ohledně záchrany knih.

Vážený krajan,

všichni kdož máte české knihy, kterých nepoužíváte a nemáte je komu dát, pište na moji adresu, neboť již několik let shromažďuji české knihy, aby nedošlo k jejich zničení. Získal jsem jich za tu dobu asi sedm tisíc, z čehož mám velkou radost, protože jsem je tak zachránil.

Miroslav Brzobohatý
9918 Lake Ave.
Cleveland, Ohio 44102

Současné s tímto listem odesílám šek na 80 dolarů, 30 dolarů jest předplatné pro nás do Clevelandu, 30 dolarů jest předplatné pro našeho syna. Zbývajících 20 dolarů, použijte, důstojný pane pro mše svate, za naše rodiče.

Za Vaší veškerou ochotu mnohokrát děkujeme.

Josef a Františka Brzobohatý
Josef a Anežka Danková

Vánoce

Vánoce jsou zde opět svátky milé.

blaze posvátné a Boží milosti plné.

O těchto nejkrásnějších svátcích v roce,

upřímně si usknuv všichni ruce,

Spokojenost, štěstí, mnoho zdraví,

to přeji vám přátelé vaši praví.

Bůh nechť dá vám všem své požehnání.

to jest naše vše pro vás přání.

Blaze, spokojeně a velice mile, prožijte radostné vánoční chvíle

Svatky vánoční otevřou každé srdce,

vždyť to čas Krista narození přece

V tv blahé dny - Ježíšku - Bože náš,

všechna naše vroucí přání znáš.

Radujme se - „Narodil se Kristus Pán“.

pevnou vřst s láskou, udeľ nám!

Narodil se Kristus Pán, veselme se,

posvátný mír a blaženost nám nese.

Děkujeme Bohu velmi za to,

že dočkati dāl nám vánoce těchto.

Prosíme jej by nám i příští rok,

žehnal každý náš životní krok.

By nám dlouho ještě žehnal Kristus Pán,

jenž o vánocích vždy slavně sestoupí k nám.

M.B

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus

Naveky buď pochválen, milí Brzobohatí!

Děkujeme Vám za obětavé předplatné a za Vaše pochopení našich snah. Byl jsem rád, že jsme se v Clevelandu setkali, a tak se tam nyní plně zapojujete do místní odbočky, máte-li jen trochu času. Mše sv. za Vaše drahé rodiče rád odsloužím v naší zdejší kapličece ne Velehradě.

Přijemnou vánoční pohodu a hodně zdraví i všechny potřebnou Boží ochranu v celém roce 1985 Vám přeje

Váš

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

New York

Milá redakce „Hlas Národa“ a velkodůstojný duchovní Otče Vít!

„Slava Bohu na výsoctech a na zemi pokoj lidem dobré vůle“

V prvním rade vám všem, který pracujete pro Hlas Národa, vám přajem ze srdce šťastné a plné milosti Boží vánoce, svátky a zároveň do nového roku 1985 nezastavitelný proud Boží milosti. Přeje vaša čtenárka

Pupoučkem vám š30 jako předplatné na rok 1985 za tak krásné noviny jako sú Hlas Národa, moe rada ich čítam, moe zaujímave články dávate do nich, hlavne rada čítam Piesen o Bernadette. Moe rada čítam aj životopisy sv. ľudí.

Zaroven vám zasielam z jedného časopisu v krátkosti, ale stručne napísane, život jedného mladého jezuitu. Až budete mať trochu miesta v novinách uverejnite to. Je to moe zaujímave, keď sa tak človek zamyslí ako všetciľako trpeli a ešte aj trpia ľudia, privádza to

až k plaču. Co ľudská zloba a ľudia zlí vedľa vytvorit', a strpět' život svojmu blížnemu. Ja Vám zato vopred ďakujem.

Ostávam s pozdravom

Vaša čtenárka Maria K

Naše drahá čtenárko Marienka,

až snad jednou budete mít v redakci někoho kdo ovládá slovenskou gramatiku, odpovíme Vám po slovensky. Za tím tu však nikoho nemáme, a ani bychom prozatím nemeli na jeho plat. Jenomže od doby svatých Cyrila a Metoděje se v naší staré vlasti stal takový zárak, že děti vyrůstají v Cechách, na Moravě, ve Slezsku či na Slovensku si navzájem rozumějí, aniž se učili jazyku toho druhého. V Dětském prázdninovém táboře jsem viděl, že to naše české a slovenské děti „svedly“ se dorozumet s polskými dětmi, méně už se s ukrajinskými a ukrajinskými, ale se slovínskými a bulharskými už měly velké potíže. Přesto však ti větší, když hodně při tom „mluvily rukama“, násly společně slovanské kořeny slov, zatímco děti z malého společného státu Indii a ty dokonce i jinak psaly. Nebyť angličtiny, vůbec by se byly nedomluhly.

Uprávně děkujeme za předplatné i zastávaný životopis nového mučedníka, který radi příležitostně uveřejníme. Komunistický režim nám i ve všech jiných zemích, kde vládnou „srp a kladivo s rudou hvězdou“ nadělal desítky nových mučedníků, ale co zapříčinil

**Jako každý rok
VESELE DO NOVÉHO ROKU
a dobré nálady.**

K tomu dopomůže hudba a zpěv.

Rekordy ve velkém výběru a kazety, jakož i 8-Track.

Také pěkná kniha humoru přivede hned do veselejší nálady a potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: Chodská keramika (novinky), Moravská, Slovenská, Křišťálové sklo z různých zemí.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

Pro zábavu hrací karty: mariášky, taroky, vykládací karty. Blahopřání k různým příležitostem v různých řečích.

Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé, výborné chuti: 1 lb. \$26.50, poštou \$29.35 - 1/2 lb. \$13.50, poštou \$16.15 - 1/4 lb. \$6.75, poštou \$8.60.

Nový druh mlýnků na mák, celokovový, \$27.50, poštou \$30.90

Mnoho jiných kuchařských potřeb a mnohé jiné věci, vše nemožno jmenovat.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poš. \$3.75.
Stručná mluvnice angličtiny, \$4.50, poš. \$5.50.
Píšme správně česky, \$4.50, poštou \$5.50.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilky a praktní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Těž vyplacení fondů-trusts (požitatelů) příbuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Ardie, Unicom a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60462

Telefon 484-3459

**Hodně štěstí a úspěchů do Nového roku
1985**

všem zákazníkům, příznivcům a přátelům

přeje

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

JERRY A. RABAS, president

6805 W. Cermák Rd., Berwyn, Ill. 60402

Tel: (312) 749-1333 nebo (312) 242-1512

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Rím - Itálie

Rím 7. října 1984
Vážená paní tajemnice,

přijímáte srdečné díky za Váš dopis z 20.9., za Vaše zprostředkování a zaslání daru. Oba šeky /č.981 na \$100,00 a č.982 na \$882,00/ došly v pořádku. Pán Bůh zaplat' Vám, Národnímu svazu a všem šlechetným dárcům! Zároveň s tímto dopisem posílám poděkování všem, kdo nám tak velkodušně přispěli.

Mešní úmysly jsem registroval a rozdělím je potřebným kněžím k sloužení. Ptal jsem se, jaké je obvyklé mešní stipendium ve Spojených státech. Dověděl jsem se, že je to \$5,00. Podle toho také poznamenávám příslušný počet mší sv.

Panu Pražákovi jsem sdělil Váš vzkaz. On Vám sám napíše. Žijeme ještě pod dojmem návštěvy sv. Otce, která se uskutečnila minulou nedělí večer, při příležitosti 100. výročí založení české koleje „Bohemicum“, která byla po 45 letech svého trvání nahrazena větší stávající kolejí „Nepomucenum“. Sv. Otec potvrdil přítomným kněžím a bohoslovecům význam jejich poslání, povzbudil je a projevil srdečnou účast na osudech Církve v naší vlasti.

Srdečně a vděčně zdraví
a vše dobré ze srdce přeje

Msgr. Karel Vrána
rektor

Vážení a milí přátelé.

Je po dovolené. Snad i Vy jste se mohli zotavit a posílit nejen pro práci v rodině, ale i pro další obětavou práci pro Národní

svaz, pro krajany a bezzemce. Kéž Vám Pán Bůh stále posílá obětavé pracovníky a pracovníce. Vím, že mezi mladými lidmi už se nenajde tolik duší, jež mají srdce i ruce pro druhé. Taková práce znamená obětovat hodně volných chvil, mít dobré slovo pro chybní, mít trpělivost i při zklamání.

A Národní svaz už to dělá skoro po sedmdesát let. Je to dlouhá řada úspěšné a obětavé práce pro Boha, Církev a vlast, pro trpící a opuštěné.

I nám exulantům bylo možno nahlédnouti do této Vaší práce Milosrdného Samaritána a podílet se už tak dlouhý čas na dobrodiní, jež pramení z Vaší práce. Proto s takovou vděčností vzpomínáme na obětavou tajemnici Albinu Markovou. Nejen ve mši svaté jsem ji děkoval, ale i mé modlitby a vzpomínky mají pomáhat splácet alespoň něco za její obětavost a porozumění.

„Pán Bůh dopouští, ale neopouští.“ Neopustil ani Národní svaz a postaral se, aby nová tajemnice se stejnými ideály a porozuměním se ujala Národního svazu. Kéž Pán Bůh nové tajemnici Františce Uhlířové i na naše prosby dopřeje dobré zdraví, radost z práce a dobré spolupracovníky. Pán Bůh si nenechá nic darovat. Jistě splatí v pravý čas tento dobrý skutek.

A na konec opět s vděčným srdcem děkujeme za 76 dolarů na mešní intence. Kéž i dárci často zažijí radost z příslibu: Dobré skutky se nikdy neztratí. Z hloubi duše zdraví a všem

žehná
Msgr. Kubovec

HAPPY NEW YEAR
and
BEST WISHES FOR
1985

To Our Patrons and Friends
courtesy of

LAWDALE MEAT PRODUCTS

3617 W. 27th St., Chicago, Ill. 60623
PHONE 522-0151

Come & visit our old fashioned butchershop

Jan Pícek

Hurvínek a Spejbl
k „vokupaci“

z knihy Pot'ouchlé povídky

S: Tak co jste měli ve škole?
H: V dějku: hrdinný boj našeho lidu proti vokupantům.
S: Játémnězdá, děják, vokupanti! To vás neučí pořádně mluvit? Říká se okupanti.
H: Co je to, tat'uldo?
S: Co co je?
H: Přece vokupanti!
S: To sedíš celou hodinu v dějku, totiž při dějepise a nedáváš pozor!
H: (zvýšeným hlasem): Co je to, tat'uldo?
S: To se pan učitel bál, tento vysvětlit...
H: Sdržka říkala, národ se nebál vokupantů.
S: Ta je dobrá! Já, abych se s tím ted' tento...
H: (zvýšeným hlasem): Co je to, tat'uldo?
S: Co co je?
H: Přece vokupanti. Bude to?!
S: Nebud' drzý, kluku! Vokupanti, totiž okupanti je slovo odvozené od okupovat.
H: Aha!
S: Okupovat je jako, tento, něco obsadit, zabrat, sebrat.
H: Jéé, jasný! Karásek říkal, že jim národní výbor nasadil do bytu vokupanti.
S: Okupanty. Kolikrát té mám opravovat? Nováková nejsou okupanti, jen nájemníci.
H: Haha nájemníci, když vokupují, obsadili, zabrali, se-

rali celý byt!

S: Pleteš páte přes deváté. Měli jste o hrdinném boji našeho lidu, co říkala paní učitelka, jak přišli?

H: Jakto, jak přišli? Kdo?

S: Okupanti.

H: Sesypali se na nás jako kobylky.

S: A dál?

H: Národ se nebál vokupantů.

S: Co dělal?

H: Kdo co dělal?

S: Tento, národ co dělal?

H: Co dělal národ?

S: Neopakuji po mně, nebo sundám femenu...

H: Nebál se vokupantů.

S: Jak se projevil, jak, tento národ reagoval?

H: Byl jako jeden muž!

S: Jak se jmenoval, kdo to byl?

H: Národ byl jako jeden muž, tat'uldo!

S: To vím, nemusíš mne poučovat!

H: A mnozí položili svůj život.

S: To vyprávěla paní učitelka?

H: Jistěže. Zradili nás a nemohli jsme se bránit.

S: To říkala paní učitelka?

H: Přepadli nás a sesypali se jako kobylky.

S: To jsi už povídal. A dál?

H: Národ se nebál vokupantů.

S: Mnězdá, že sundám femenu...

H: Nakonec pravda zvítězila...

S: To říkala paní učitelka?

H: ...a národ vyhnal nacisty.

S: Nacisty. Paní učitelka mluvila o Němcích?

H: Co jsi myslel, tat'uldo?

S: Nic, jen, tento, proto.

ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ A SPOKOJENOST

do

NOVÉHO ROKU

přeje všem zákazníkům

ATLANTIC TRAVEL

5454 SOUTH KEDZIE AVENUE, CHICAGO — TEL.: 436-1353

A

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

7034 WEST CERMAK ROAD, BERWYN — TEL.: 795-4990

MICHAL KAPLAN
majitel

navíc potoku slz, loupeží, nasilí, rozvracení rodin, polámání charakteru a kolik způsobil kulturních škod! To zdaleka nevyčerpá počet těch několika tisíc nových bohatců, IZD zbohatlíků, ani počet nově zbudovaných „sidlišť“ (vzdělání, kde lidé žijí a pracují, všude se něco nového musí stavět. Ještě stále je však komunistům peněžně výnosnější chlubit se starými věžmi, kostely a paláci, které vystavěly staré generace, než s jejich novými panelovými „vložky“). Avšak to naše vlasti přežije a zase se tam vrátí svoboda.

S upřímným vánočním a novoročním pozdravem vdečně Váš

Fr. Vojtěch

Picture Butte Alta - Canada

Vážená redakce, milý Otče Vojtěchu,

se šekem na předplatné přikládám do obálky též malou básničku, a zbude-li Vám trochu místa v novinách kolem vánoc, budu mít radost z jejího otištění. Díky, Vaše věrná čtenářka

U JESLIČEK

Kdo větší poznal lásku
jež zde se jeví nám
když v opuštěném chlévě
zrodil se Kristus Pán.

Kdo větší trpěl bídu,
než Boha Otce Syn?
Nic neměl kromě jeslí
jen Matčin chudý klín.

On opustil své nebe
všech rajských slastí stan,
by pro nás šlapal cestu,
a přivedl nás tam.

Za naše hříšné činy,
co robě trpěl již,
a každým Jeho vzdechem
my byli Nebí blíž.

Svou chudobou nám podal,
největší bohatství,
On otevřel nám bránu
do svého Království.

A přece tak chudí jdeme,
dnes k Jeho jesličkám,
nic Jemu neneseme,
ač tolik dal On nám!

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Počítá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

Jan Neruda:

Na poslední den v roce V Praze 30. prosince 1876

*S pánem bohem počínám,
s pánem bohem dokonám!
člověk slabý nic nezmůže,
když mu Pánbůh nepomůže.*

Já totiž vím, že veškeré oči, co
jich český národ vůbec má, jsou
v tomto okamžiku upřeny na
mne, žádostivě zvěděti, jak se as

rozloučím se starým rokem. A
proto kladu hned na počátek
verš mravní, neboť mravnost je
celkem slušná věc, dělá dobrý
dojem, a člověk rád dělá dobrý
dojem. Při tom ale ihned
podotýkám, že ty verše nejsou
ode mne, a že mne k nim nenad-
chnul snad 30. prosinec co den
zasvěcený králi pěvců, králi
Davidovi. Jsou věrně vypsány z
„Druhé čítanky a mluvnice pro
obecné školy“, schválené c.k.
školskou komisí, a jsou tedy
rozhodně dobré.

Ostatně - to bych rád vědět,
proč bych já se nerozešel se
starým rokem dobře! Nekonal
jsem svou povinnost? Neod-
vážel jsem každou sobotu
článek svůj tak pravidelně, jako
moje pradlena svůj balík? A
nebyl rok uplynulý celkem dosti
pěkný? Arci ještě rok úplně
nedoběhl! a člověk neví, jaká
rána ho může ještě zasáhnout. S
hrůzou si vzpomínám na Julia
Payera, odvážného cestovatele
k Severní polárně. Měl letos rok
své slávy, byl všeobecně ctěn a
vážen, už scházelo jen několik
málo dní, může se říci, že jen
krátká šňůrka hodin na dovršení
šťastného roku - v tom ho chytla
ruka neuprosného osudu a -
udělala z něho slechtiče,
strašné! A také je pravda, že rok
právě dobíhající nebyl zcela tak
krásný jako leta předešlá.
Scházeli roku 1876 ozářující
onen lesk švindlu a hos-
podářského darebáctví, který
ještě rok 1873 byl tak skvěle vyz-
načoval, a společnosti švindlu
jednou navylé bolestně těžko
se pak žije bez něho. Ale člověk
musí být skromný. Když už
musím v nynější době žít,
hledím mít z ní co možná velkou
radost. Kdybych žil takhle za
tisíc let, až lidstvo pokročí ještě
dál, měl bych se ovšem
nepoměrně líp než teď; děkuju
však osudu, že jsem sobě život
neodbyl už před tisícem roků.
Jsou lidé, kteří velebí staré,
dobré časy, taková lidé jsou
nejen u nás, také Němec zpívá:
*Sonst war es anders! Schaut den
Zahn von unserm alten Riesen
an -*
já ale těch starých, dobrých časů
nevelebím. Víím, že praotec
Samo o Štědrý večer nevečeřel
ani jednou tak dobře jako já,
víím, kdyby byl Přemysl Otakar
I. měl jen jediný pár tak pěkných
kalhot jako mám já, že by
byl hříšně zpejchnul, a Břetis-
lavova Jitka, kdyby jí byl dal k
Novému roku jen jediný ze
svých hedvábných kapesních
šátků, že by mně za to podlahu

vděčně vydrhla dvakrát týdně.
Připouštím, že rok končí zcela
mizerně. Jak snad šíře známo,
připadá konec roku vždy na
dobu, kdy je nejméně teplá
(„Když nastane čas zimy, tu
bývá tepla nejméně“ - Čtvrtá
čítanka pro obecné školy, str.
112). Také ho bylo minulé
úterek a středu v skutku už
hodně málo. Radost se podívat
v ty dny na naši zimu! Praha
chrupala, sklepy kourily
pohodlně jako z čibuku, dorostlí
lidé poskakovali a běhali po
ulicích jako malé děti, staří
drožkáři dostávali mrazem křeč
do prsou a svíjeli se bolestí po
dláždění - ukrutně krásná
podívaná! Mužští se už ohlíželi
po Mandainových vytápitelných
stěvičích a dámy po novém
druhu umělých řader s přenos-
ným topivým plynem. V tom
skok o celých dvacet stupňů a
Praha je zase Prahou - mofem
bláta! Navykli jsem si zimu mys-
lit vždy co důstojného kněze v
křídově bílé albě, a ona je zatím
jako špinavá coura. Se stěch
srčí potůčky, z ulic se valí
splavné řeky. Jarní větříky pro-
fukují nám kadeře. Ba místo
zimy je přímo teplo, ono děsné
teplo, které budí letní žízeň a při
němž i nejzmrlejší zlatka se
mžikem rozplyne v pivo (Zou-
falý vtíp - ale já věděl, že mne
letos potrefí ještě něco!).
Hledím na čvachtající pod-
nohama vodu a přemýšlím, co
by se ní dalo dělat. Takhle nap-
sat snad nějaké pojednání o
„užitečnosti“ její? Jak působí na
boby a botami na ševce. Jak
bychom bez ní jen s tíží dovedli
znečistit tělo i oděv. Jak
blahodárně působí na mého
cidiče, budíc v něm mírný,
zdraví prospěšný vztek. A
člověk by mohl sáhnout dál a
vystěhovat tu nynější nep-
ravdělnost našich zim vůbec.
Mohl bych říci, že je slunce
koketa. Že dřív, dokud byla ta
koketa mladá, svého milence,
když byl za leta vzdálen, hřála a
vábila, když se k ní pak přiblížil,

byla jako každá koketa jiná zas
jen hotový led. Ted' ale že už ze-
stárla, že na ni jdou strachy
staropanenské, že už není důs-
ledná, že --- (já raději přestávám,
cítím, že by mne mohlo potrefit
ještě něco).

Nu, k Novému roku se už
nějak propracuju. A té
příležitosti bych mohl co
pořádný journalista použít k in-
teresanímu sdělení, že náš
časopis „předplácí se se zásičkou
po poště na čtvrt roku 5 zl. na -“
ale neučiním toho, ne! Naše
práce je povznešena nade vše
peněžitě oceňování! A jak vý-
eční jsme byli posud, budeme
také nadál - to slibuji jménem
všech. Z našich telegramů bude
srčet prolitá krev, že čtenářům
naskočí až husí kůže. Naše
úvodní články, nebudou-li právě
nie lepšího, budou s řídým os-
trovtipem dokazovati, že „už to
tak nejde“, že „stojíme na prahu
velkých událostí“, a že už „od-
bila dvanáctá hodina“. Naše
politické přehledy budou
bohaty skladeb „neomylných
známek blížící se evropské
války“ a již jsme, nešetříce
nižádného nákladu, učinili opat-
ření, aby „první chroust“ byl
chycen hned v první polovici
ledna, „první fialky“ abychom
svým čtenářům mohli podat již o
Hromnicích a „nejstarší žena“
aby dosáhla obdivuhodného
věku 142 let (umře dle re-
dakčního usnešení tentokrát v
Budějovicích). Žádný drožkař
nesmí při zatáčení kolem rohu
zvrhnout nějakou nůši, aby-
chom ho neodevzdali spraved-
livému soudu potomstva, a
žádný zloděj nepokrade, aby-
chom čin jeho nezvěčnili pís-
mem trvalým. Co pak se týče
mne samého, slibuju, že v čas
třešní budu najisto mluvit o
třešních a v čas posvícení o
husách, abych také na dál sobě
zachoval příjímí „bystřého
pozorovatele“.

Šťastný a veselý Nový rok!
(Národní listy 31. prosince
1876)

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

začátkem nového roku děkuje svým členům,
členským a přidruženým organizacím, svým
přátelům, krajauským organizacím a tisku za
spolupráci v minulém roce, podporu a důvěru.
Za dnešních světových poměrů i situace v Čes-
koslovensku je třeba více než kdy jindy, aby-
chom všichni společně pracovali jak na poli
naší národní práce v Americe, tak v zájmu
československého lidu, který ve staré vlasti
prožívá údobí útlatu.

**PŘEJEME VŠEM KRAJANŮM I NAŠIM
DRAHÝM DOMA**

**ŠT'ASTNÝ NOVÝ ROK
1985**

Za předsednictvo:

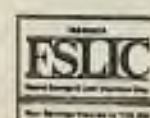
Dr. LEOPOLD ROZBORIL, předseda
Ing. ŠTEFAN PAPÁNEK, místopředseda
Dr. VLASTISLAV CHALUPA, místopředseda
ANNA FALTUSOVÁ, místopředsedkyně
VLASTA VRÁZOVÁ, tajemnice
JAMES V. KRÁKORA, pokladník

2137 S. LOMBARD Ave., CICERO, ILLINOIS 60650

Milým zákazníkům, přátelům a celé československé veřejnosti vše nejlepší v novém roce přeje

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO
5900 W. Cermak Road.
Phone 563-8700

4800 W. Cermak Road.
Phone 836-1770

RIVERSIDE
40 E. Burlington
Phone 442-8700

WESTERN SPRINGS
40 W. 47th Street
Phone 246-8890

CLARENDON HILLS
5511 S. Holmes
Phone 323-7300

NAPERVILLE
1001 South Washington St.
Phone 429-1061

WHEATON
250 E. Roosevelt Rd.
Phone 653-4800

ST. CHARLES
2800 E. Main St.
(North Ave.)
Phone 377-2100

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the western suburbs"

Msgr. Dr. Jaroslav Polc:

Mariánská úcta v Habeši

„Blažený, kdo se ráno zvedne a tluče na brány tvého paláce. — Blažený, kdo zůstává ve tvé láce a zpívá bez přestání tvé chvály. — Blažený, komu nevymizí z úst tvé jméno a kdo nezavře ústa, aby neslavil tvou velebnost. — Blažený, kdo tě hledí celým srdcem a celou myslí...“

Tento úryvek je malou ukázkou z habešských hymnů k úctě Panny Marie. Pochází ze sbírky *Mariina harla* (*Arganona Mariam*), kterou složil v 15. století Rehoř Arménský na přání krále Zara Jakoba, obnovitele liturgického hnutí v Habeši. Ale mariánských sbírek a hymnů je v této zemi mnoho. Napodobují žalmy kantica Písma. Ohromí Evropana záplavou alegorií a obrazů, většinou převzatých z Písma, ale také z bujné africké přírody. Maria se nazývá např. věčný chrám, kněžská předsíně, vyvolený sloup, věčně zelený strom, zahrada nebeského Syna, pastvina, vůz Krále, lampa vesmíru, světlo hvězd atd.

Zemnáře je sbírka liturgických zpěvů na každý den. Mnoho z nich je ovšem mariánských. „Nazývám tě Paní, nazývám tě Matkou mého Pána. Bůh tě zjevil, když ukázal Mojžíšovi svůj stánek. Mluvil mu ve sloupu mraku takto: Kdo je ona, tak krásná, tak něžná, a přitom tak strašná jako soud?“

Habešané vždycky rádi četli ze Starého zákona *Píseň písní* a neustále ji parafrázovali, napodobili. Někdy neznámý autor ji přebásnil a všechny obrazy přikl Panně Marii. Sbírká má název *Píseň kvetu* (*Mahleta Tsege*), protože se tam Matka

Boží přirovnává k různým květinám. „Zima už přešla, nastal čas požehnání. Bůh ozdobil zemi krásou květů. Nevěsta mluví k Ženichovi: Můj miláček sestoupil do zahrady... Mléko údivu stéká z tvých bílých zubů, z tvých rtů teče čistý med, o Maria, květe, tvou dobou je jaro, tvá vůně až pronikne naší zemí. Krása tvých líc je jako květ granátového jablka.“

Ale habešská poesie není jenom čistá lyrika údivu. Často se tu ve stručných obrazech vyjadřují hluboká teologická pravda. Jeden z typických mariologických pojmů habešské církve se vyjadřuje výrazem *Kidana Mehret*, smlouva milosrdenství. Protože má celá náboženská literatura ráz silně biblický, pojem smlouvy s Bohem se tu odráží v mnoha obměnách. Židé uzavřeli s Bohem smlouvu na Sinaji. Kristus uzavřel při poslední večeři smlouvu s učedníky. Flabeští křesťané v dějinách často obnovovali smlouvu s Bohem skrze svého krále.

Moc, kterou dal Kristus Marii, aby byla spouštěcí síla s dílem jeho spásy, se vyjadřuje tzv. smlouvou milosrdenství. Ospravedlňuje se ten výraz apokryfní legendou. Když se Maria, jak se vypráví, v době umučení Ježíše setkala se Synem v domě římského vladáře, prosila za ty, kteří nevědí, co činí a dopouštějí se velkého bezpráví, které by Bůh podle své spravedlnosti musel potrestat. Ježíš v tom okamžiku uzavře s Matkou smlouvu milosrdenství. To znamená, že mají právo se k ní utíkat všichni, kteří by se podle spravedlnosti dočkali jenom trestu. Odvolají-li se k Marii, dosáhnou milosrdenství.

Svátek Smlouvy milosrdenství se slaví 21. srpna tj. 21. června. V liturgickém textu toho dne čteme: „Zdráva buď

Maria! Lásku k lidem jí přiměla k tomu, aby v ten den na místě zvaném Lithostrotos přistoupila k svému jednorozencnému Synu. On pak jí přísahal, že osvobodí od trestů všechny, kdo budou vzývat její jméno a budou slavit její památku.“ Zvláštní modlitba, která se odvolává na tuto smlouvu, je jakýsi druh litaní. 52krát se tu opakuje invokace: „Pane můj Ježíši Kriste, skrze Marii, tvou Rodičku, milosrdenství! A to slovo milosrdenství pak zazní při melodii pětkrát jako ozvěna. „Pomoz mi“: Odpověď: „Můj Pane Ježíši Kriste, skrze Marii tvou neposkvrněnou Rodičku, milosrdenství... Přikryj mě křídly tvými... Počítej mě mezi pozvané na tvou svatbu... Nechť pro tvou lásku tvé milosrdenství ke mně dojde... Pomoz mi ve dnech nehoj... Osvobod mě od starostí světa... Pohled na mne očima svého milosrdenství...“ atd.

Habešané věří, že nemůže být oslyšen, kdo se obrátí k Bohu a odvolá se na smlouvu milosrdenství s Marií. V knize *Taamra Mariam* čteme: „Smlouva milosrdenství je jméno naší Paní, svatě Panny Marie, dvakrát Panny. Rodičky Boží. Když je vzýváme, zachvějí se nebesa a hlubiny pekla se zachvějí, křídla andělů se chvějí jako listy ve větru. Když se to jméno vysloví, spadne strach ze všeho stvoření. I náš Pán a Spasitel, její Syn, v jehož ruce je vláda všehomíra, když se před ním objeví hříšník a má nad ním už být vysloven rozsudek záhuby, v tom okamžiku, když uslyší vzývání jména Panny Marie, když vidí, že je obličej hříšníka poznamenán černí Kidanu, tj. znamením smlouvy milosrdenství, zničí rozsudek soudu spravedlnosti a změní ho v něžnost.“

Vzývání a dovolování se Smlouvou milosrdenství se tedy stalo oficiálním úkonem králů od času Zary Jakoba. Už v 15. století mnich z kláštera na břehu jezera Tsana napsal knihu, ve které zaznamenal případy, které posbíral, jak totiž lidé dosáhli milosrdenství, když se na Smlouvu odvolali. Kniha pak končí rytmickou prózou: „Přijďte, všechny národy, z Východu i ze Západu, ze Severu i z Jihu, z daleka i z blízka. Slyšte Knihu smlouvy s naší Paní Marií, holubičí Salomouna, Deerou Abraháma, Izíka a Jakoba... Jí až se vzdávají díky

na nebi i na zemi, v oblacích i propastech, po všechny věky. Amen.“

Podali jsme tu jenom malé ukázky. Výrazy jsou ovšem africké. Evropan by nad nimi kroutil hlavou, záplava obraznosti a legendárnosti by nás rušila. Ale i skeptika ohromí toto svědectví staré křesťanské tradice africké, důvěra v Boží milosrdenství, na kterém mají mít podíl všichni lidé a to nejen pasivně, ale i aktivně, spolu s Bohem musejí milosrdenství rozdávat. To je funkce svatých v nebi a především Matky Boží.

**ŠTĚASTNÝ A VESELÝ
NOVÝ ROK
VŠEM NAŠIM
MILÝM ZÁKAZNÍKŮM
SPOLKOVÝM PRACOVNÍKŮM
A VŠEM NAŠIM KRAJANŮM
ZE VŠECH GENERACÍ
UPŘÍMNĚ PŘEJÍ**

**rodina ONDRUŠŮ
a zaměstnanci fy:**

Ondrus & Son

• DRAPERIES • CURTAINS • BEDSPREADS • BEDDING
6533 Cermak Rd. • Berwyn 484-1700

Established 1935 Mastercharge • Visa

DO NOVÉHO ROKU HODNĚ ZDRAVÍ A SPOKOJENOSTI

přeje všem svým zákazníkům
a československým přátelům

COMMERCIAL NATIONAL BANK OF BERWYN

FOR ALL YOUR FAMILY BANKING NEEDS

All phones (312) 484-0800

Main Bank

3322 S. Oak Park Avenue, Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch

5915 W. 35th Street, Cicero, Illinois 60650

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1985

přeje

Svec & Sons FUNERAL HOME

6227 W. Cermak Rd., Berwyn, Il. 60402

Phone 424-2050

Peking. — Britská ministerská předsedkyně Thatcherová a čínský ministerský předseda Zhao Zi-yang slavnostně podepsali 19. prosince v Pekingu dokument, kterým se 1. července 1997 má skončit britská správa „britské korunní kolonie Hongkongu“ a jeho území se má opět plně stát součástí Číny. Za 12 a půl roku tedy komunistická vláda Číny má mít plnou svrchovanost nad Hongkongem. Dodatečná ustanovení k této smlouvě mají být schválena a podepsána před dnem 30. června 1985. Pekingští vláda slíbila, že prý Hongkong si po roce 1997 bude moci aspoň po dobu 50 dalších let podržet svou kapitalistickou ekonomii a svou povahu významného mezinárodního finančního střediska. Hongkongské osobnosti z finančního, průmyslového a obchodního světa však váhají věřit komunistickým slibům a někteří jednotlivci vysloveně prohlašují, že Hongkong byl nyní vydán komunistům, protože smlouvu o dalších 50 letech samosprávy Hongkongu komunisté mohou odepřít podepsat, či nedodržet.

● ● ●
Washington. — Jihoafrický velvyslanec v USA Bernard Fourie v odpověď na protestní akce, konané před budovou velvyslanectví Jižní Afriky ve Washingtoně proti jihoafrické politice oddělení ras, prohlásil, že prý v přítomnosti nemůže být v Jižní Africe řeči o tom, aby tam při volbách bylo zavedeno všeobecné hlasovací právo — jedna osoba jeden hlas. Okolní

afričské země, které obdržely nezávislost, prý totiž jasně ukazují, co by se stalo i v Jižní Africe, kdyby tam vláda byla předána černošské většině. Byla by tam postupně zavedena některá forma socialismu což by nakonec vedlo k ekonomickému úpadku a ke všeobecné bídě jak černochoů tak i bělochů. JAR pak prý také nemůže být přirovnávána k žádné bývalé africké kolonii, protože je mnohohorasová jako USA: nebyť tam Evropanů, jejich mozků, kapitálu i práce, nebyla by dnes tak vyvinutá, a i když běloši uznávají, že jednou černoši budou schopni si vést svou politiku, ta země není jenom jejich. Bothova vláda letos dokonce odstranila zbytky rasové segregace ve veřejných dopravních prostředcích, v restauracích, v obchodech, v divadlech, kinech i ve školách, ovšem s podmínkou, že se budou všichni všude slušně chovat. Na škrábanici sgrafitů v autobusech, ve vlacích, na zdi domů atd. budou přísné tresty.

Nás exulanti ze zemí uchvácených komunistickými režimy a Moskvou, by nás však měly všechny zdejší černošské demonstrace poučit o stále pravdivé politické zkušenosti — o nutnosti organizovaného společného postupu. Vždyť v našem světě neexistuje jen rasová diskriminace Jižní Afriky, ale daleko křiklavější a nespravedlivější sociální diskriminace v zemích s komunistickou minoritou, která se líží, násilím, podvodem, dostala k moci a udržuje se u ní policejní diktaturou a privilegii tzv.

LETEM

SVĚTEM

„nové třídy“. Všichni přece víme, že kdo není v zemích s komunistickými režimy rudý, narudlý či se aspoň nezdrzuje jakékoli veřejné kritiky režimu, „nikam se nedostane“. Chcete-li, je to také barevná diskriminace: Běda těm, kdo nejsou rudí! A tak nás exulanti nakonec přece snad jen naučí „černošský příklad“ odložit své vnitřní rozpěty a semknout se se všemi exulanty z komunistických zemí v jednu organizovanou protirudou sílu a vyvodit z toho důsledky pro společnou akci, která by ve všech svobodných zemích donutila naše zástupce v parlamentech, senátech a ve vládách jednat s Moskvou a s komunisty jinak. A důkazem toho, že to udělat jde, je listopadové volební vítězství presidenta Reagana!

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 19. prosince izraelská vláda požádala vládu Spojených států o dodatečnou výpomoc v podobě darů, ve výši 800 milionů dolarů v roce 1985 a o 4 biliony dolarů v roce 1986. Izrael prý potřebuje dodatečné dodávky zbraní a zároveň dodatečné finanční prostředky pro zdoštění svých ekonomických potíží. Nyní totiž inflace v Izraeli dosahuje výše 800 procent ročně, a izraelská vláda musí dávat tisknout 16 milionů nových šiklů denně, aby měla peníze na své výdaje. Izrael prý doufá, že Spojené státy vyhovoí příznivě této žádosti. Washingtonská vláda však vytýká Izraeli, že ke zdoštění své inflace nepodniká žádná úsporná zařízení a že zejména dosud nesnížil své vládní vydání.

● ● ●
Ženeva. — Ministři olejové těžby členských zemí kartelu OPEC jednali na třídní konferenci (která se skončila 20. prosince) — o stálém přebytku ropy na mezinárodním trhu, což má za následek menší zisky všech vývozců nafty. Některé členské země totiž zřejmě nedodržují dohodnuté kvoty těžby a těží více oleje, než jim je podle poslední schůze dovoleno. Zvláště se prý v této věci provinily Nigerie a Spojené arabské emiráty; tak je na trh dodáváno 17 milionů barelů oleje denně namísto stanovených 16 milionů. Kromě toho spotřebitelské země zvýšily své objednávky ropy kvůli dosavadní mírné zimě. Olejářští ministři zemí OPEC se opět sjedou ještě před koncem letošního roku 27. prosince, aby jed-

nali o možných sankcích proti zemím, nedodržujícím dovolenou kvotu. Běží jim o to, jak lze tyto provinilé země donutit k tomu, aby zachovávaly společně dohodnutou disciplínu.

● ● ●
Bagdád. — Dne 21. prosince irácká letadla napadla 90 mil jižně od olejařského ostrovního přístavu Kharg střelami „Exocet“ francouzské výroby norskou cisternovou loď Thorshavet, s nákladem 230 tisíc tun iráckého oleje pro Japonsko. Téhož dne napadla liberijskou cisternovou loď Magnalia, a to 31 mil jižně od Khargu. Tak irácká letadla napadla od 3. prosince už pět cizích cisternových lodí s nákladem iráckého oleje. Iránský ministr zahraničí Velayati na schůzi islámských zemí v Severním Jemenu opět prohlásil, že nemůže být řeči o mírovém vyřešení iránsko-iráckého válečného konfliktu, dokud Saddam Hussein zůstane prezidentem Iraku. Irán tedy bude dále pokračovat ve válce s pravidelnými „prázdninami a odpočinkem“.

● ● ●
Washington. — Asi 3.000 Habešanů utíká denně do Sudánu před suchem a hladem: už jich tam je ve sběrných táborech několik desítek tisíc. Těmto lidem chybějí všechny životní potřeby a lékařské ošetření. Spojené státy se rozhodly poslat těmto hladovějícím Habešanům výpomoc, protože jiné země si jejich tragické situace dosud nevšímaly. Hned 23. prosince přiletělo do Kassala ve východním Sudánu americké nákladní letadlo C-130, které přivezlo pro tyto lidi mimo potraviny také 4.500 přikrývek, 6 lékařských stanů, 8 velkých nádrží na vodu a vakcíny proti spalničkám. Spojené státy už poskytly velmi štědrý výpomoc i komunistické Habešské proti současnému hladu jejich obyvatel severních provincií. Habešské sdělovací prostředky však o této výpomoci vůbec nemluví. Zato však jako o závod vychvalují „štědlost Sovětského svazu“, ačkoliv jim poskytl pouze nepatrnou výpomoc 10 tisíc tun rýže a několik nákladních aut.

● ● ●
Chicago. — V Orangeville u Huntingtonu ve státě Utah došlo v uhelném dole k podzemnímu požáru. Všechny 27 horníků pracujících v dole se zadusilo kyslíčnickem, uhelnatým, ačkoliv

se záchranné čety ze všech sil pokoušely přispěchat jim na pomoc a prokopaly se k místu požáru záchranné šachty. Dosud se nepodařilo tento požár uhasit spíše se oheň ještě rozšiřuje a boj proti němu potrvá aspoň ještě další týden. Rodiny zabitých horníků měly letos smutné vánoce.

V horách u mexického města Apaseo Grande, 150 mil severozápadně od hlavního města Mexika, autobus plný cestujících se zřítíl do skalní rokle následkem prasknutí přední pneumatiky. Přítomní bylo zabito 22 lidí a zraněno 35.

V tunelu u italského města Vernio severně od Florencie vybuchla 23. prosince v rychlíku z Neapole do Milána načasovaná bomba; přítomní bylo zabito 16 cestujících a zraněno 120. Italská policie se domnívá, že tento teroristický čin mají na svědomí pravíkoví teroristé, pravděpodobně neo-fašisté, kteří už dříve spáchali podobný čin; není ovšem dosud vyloučeno, že načasovanou bombu neumístili ve vlaku marxističtí členové Rudé gardy, anebo zdali se italské vládě nemstí sicilská „mafie“ za to, že jí vypověděla nemilosrdný boj.

● ● ●
Mexiko. — Federální stát Mexiko, náš soused na jihu, je podle ústavy a zákonů nejvíce protináboženskou zemí na celé západní polokouli, skoro jako v Evropě Albánie. Po revoluci v roce 1910 tam byly revoluční juntou nadiktovány silné protináboženské zákony, a od té doby je mexická vláda tradičně silně antiklerikální a protikatolická. Církev tam před zákonem vůbec neexistuje jako právní osoba; proto se netěší žádné ochraně, nesmí nic vlastnit — i kostely patří státu — a také nesmí, aspoň v teorii, otevírat své vlastní školy. Řeholní řády tam jsou zakázány, i když existují, ale jejich členové a členky nesmějí nosit v ulicích měst řádové úbory a kněží ani kolárek. Ve skutečnosti nejsou ani plnoprávními občany, protože nesmějí při volbách volit. Učitelé na obecných a vyšších školách před studenty běžně nestoudně ryjí do náboženství a napadají církevní osoby a zřízení. Dříve, zejména ve dvacátých letech, byly tamní protikatolické zákony přísně prováděny. Když tehdy mexičtí biskupové naléhali na katolíky, aby demonstrovali proti protináboženským zákonům, a aby jich neposlouchali, vláda po-

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Dokument Charty 77 č. 18/84
Prezident ČSSR
dr. Gustav Husák
Byro Socialistické
internacionály

Již více než čtyři roky je věz-

něn významný český socialista a aktivista hnutí za lidská práva inž. Rudolf Battěk, mluvčí Charty 77 a člen VONS: Provinil se toliko svými občanskými postoji a důsledným bojem za dodržování platných československých zákonů. Navzdory

rozhořčení naší i zahraniční veřejnosti nad jeho „případem“ nejen že nebyl propuštěn, ale počátkem roku 1984 byl dokonce přetážen do přísnějších podmínek politické izolace. Přes svůj věk - dnes se dožívá šedesáti let - a vážnou chorobu má strávit ve vězení ještě třináct měsíců a po propuštění bude další tři roky vystaven tzv. ochrannému dohledu. Podle dosavadních zkušeností s uplatňováním tohoto dohledu u politických vězňů /v jejich případech je už sám o sobě absurdní/ se bohužel musíme obávat, že půjde fakticky o domácí vězení, v mnoha ohledech tíživější, než vězení skutečné. Odsouzený je totiž vydán téměř neomezeně a nاپرосто nekontrolované svévoli policejních orgánů, kteří rozhodují jak o detailních podmínkách jeho života, tak o tom,

kdy je zapotřebí ho znovu poslat do vězení, protože podle jejich mínění podmínky ochranného dohledu v něčem porušil. Přitom v případech politických vězňů nejen že nejsou respektovány jejich oprávněné rodinné, sociální a kulturní potřeby /jak to vyžaduje zákon o ochranném dohledu, jinak velice pochybný/, ale policejní svévoli jsou automaticky postihováni i rodinní příslušníci odsouzených a celé jejich okolí. Neboť zde přece není cílem zákonem deklarovaná resocializace údajného provinilce, nýbrž naopak jeho vydělení ze společnosti, zpětrhání všech jeho sociálních vazeb.

Naléhavě proto apelujeme na prezidenta republiky, aby použil svých pravomocí a zbytek trestu inž. Rudolfa Battěka zrušil. Takové rozhodnutí by bylo nejen výsostně humanit-

ním aktem, ale současně ale spouštěčnou nápravou zjevných krivd, ke kterým v Battěkově případě došlo - a bez nápravy krivd není ozdravení poměrů v naší společnosti vůbec myslitelné. Apeluje také na celou světovou veřejnost. Speciálně pak žádáme o podporu ty politiky, jímž je Rudolf Battěk názorově blízký a jejichž hlas by mohl příslušné rozhodnutí významně ovlivnit. V příloze zveřejňujeme životopis Rudolfa Battěka, který blíže seznamuje s jeho osobou, dílem i občanským úsilím a objasňuje i podrobnosti jeho politického pronásledování.

2. listopadu 1984

Dr. Václav Benda, mluvčí Charty 77, Jiří Ruml, mluvčí Charty 77, Jana Sternová, mluvčí Charty 77.

VONS, Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, Čs. liga pro lidská práva, člen Mezinárodní federace pro lidská práva.

Inženýr Rudolf Battěk, který letos 2. listopadu oslavil ve vězení své šedesátiny, patří k předním představitelům socialistické demokratické opozice a hnutí za lidská práva v Československu. Rudolf Battěk je silný člověk. Určujícím rysem jeho osobnosti je hluboký pocit odpovědnosti, pramenící z jeho mravního založení a intenzivně pěstované spirituality. Tato odpovědnost prolíná jeho úvahami, politickými i literárními texty i praktickým jednáním. Její neodmyslitelnou součástí je Battěkův originální a laskavý humor.

Inž. Rudolf Battěk pracoval do r. 1969 v Sociologickém ústavu Československé akademie věd. Zkoumání společenské odpovědnosti jedince ho vedlo k zájmu o filozofické otázky a k pozornému sledování politiky, k níž Battěk přistupuje především z etických pozic jako humanista, demokrat a socialista. Protože nevstoupil do komunistické strany, mohl se významněji politicky projevit až v demokratictějších poměrech roku 1968. Uplatnil se jako čelný funkcionář odborů v Akademii věd a stal se poslancem České národní rady. Podílel se také na rozvoji demokratické občanské iniciativy Klubu angažovaných nestranníků /KAN/, jehož byl místopředsedou.

V srpnu 1969 při prvním vývoji vstupu vojsk Varšavské smlouvy do Československa předává Rudolf Battěk oficiálním místům petici deseti politických a kulturních činitelů, v níž poukazuje na nebezpečí normalizační politiky pro vývoj společnosti. Za tu byl zhaben

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
 WE SPECIALIZE IN
 PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Home-made" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
 Olympic 2-2854

Možno
 objednat
 telefonem:
 laskavě
 a rychle
 obsluhu český
 i anglicky

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"? "CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
 CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
 srdečně Vás k nám zveme,
 abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
 domácí kuchyni v tradici našich maminek
 z Cech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
 do naší útulné jídelny
 a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
 od 11 hod. do 8 hod. večer.
 V pondělí zavřeno.
 ☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé,
 Mária Viková
 &
 Mike KAZIL,

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga
 nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8.
 srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být
 prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu
 odlet 24. června s návratem 13. července,
 6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vst-
 upenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné
 Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná
 cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11
 nocí prvotřídní ubytování, 11 večerů, moderní motor-
 coach, prohlídka Phoenix, Tuscon, Grand Canyon a
 jiných zajímavých míst.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní
 Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
 TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

HOJNOST ZDRAVÍ, SPOKOJENOSTI A RODINNÉ POHODY

přeji všem svým zákazníkům

JERRY A MÍLA SAMŠEŇAKOVI

majitelé

„MOLDAU RESTAURANT“

9310. Ogden Ave.
 Brookfield, Ill.
 ☎ 485 - 8717

POŽEHNANÝ ROK 1985 VŠEM SVÝM
 ČLENŮM, PŘÁTELŮM A PŘÍZNIVCŮM

PŘEJE

Česká katolická jednota
 Cleveland - Ohio

Anna Veverka
 předsedkyně

Elsie Filous
 tajemnice-pokladní

Hojnost zdraví, spokojenosti a zdatu
 v každém podnikání
 v novém roce 1985
 upřímně přeje

všem svým zákazníkům, přátelům, známým
 a všem našim lidem

CZECH PLAZA RESTAURANT

7016 Cermak Rd. Berwyn, Ill.
 ☎ 795-6555

Kvalita a chutnost jídel
 z naší kuchyně se chváří sama.
 Navštívte nás a přesvědčte se sami.

Těší se na Vás

Zdeněk KRESL.

poslanecké imunity a ve svých 45 letech poprvé uvězněn. Tehdy se ještě fakticky hlasovalo: Je jedním z paradoxů tzv. konsolidace, že zatímco část komunistických poslanců v předsednictvu České národní rady se vzepřela stranické kázni a hlasovala proti Battěkovu vydání, bylo potřebné většiny dosaženo poslušnými hlasy bezpartajních poslanců. Po třinácti měsících byl bez soudu propuštěn, a protože se nesměl vrátit do Akademie věd, živil se jako noční hlídač. V prosinci 1971 byl zatčen znovu. Obvinění bylo rozšířeno o účast na vydání textu informující občany o jejich zákonných právech při volbách, včetně práva nevolit. Byl odsouzen za podvracení republiky ke třem a půl letům vězení. Jeho korespondence z ruzynské věznice, později samizdatově vydaná pod názvem „Eseje z ostrova“, je výrazem neotřesitelné lidské důstojnosti i tvář v tvář nespravedlnosti a přemoci - stala se první vlaštovkou tohoto žánru, který se v následujícím desetiletí nedobrovolně v Československu velice rozhojnil.

Ani dlouhé vězení neodvrátilo Rudolfa Battěku od prosazování lidských práv a spravedlnosti. Jako jeden z prvních podepsal prohlášení Charty 77, občanské iniciativy, vycházející z ratifikace mezinárodních paktů o lidských právech československým státem a dovolávající se jejich důsledného dodržování. Se zkušenostmi politického věznění byl zakládajícím členem Výboru

na obranu nespravedlivě stíhaných. Počátkem roku 1980 se stal mluvčím Charty 77.

V politické oblasti se Rudolf Battěk podílel na vzniku prohlášení „Sto let českého socialismu“, které znovu připomíná ideály a cíle socialismu a srovnává je s nynější československou skutečností. V roce 1978 spoluzaložil Skupinu nezávislých socialistů, která se hlásí k programu Socialistické internacionály. S představiteli Socialistické internacionály udržoval písemný styk.

Rudolf Battěk si získal v Československu, ale i ve značné části západoevropského socialistického hnutí značnou autoritu. V červnu 1980 byl pod

vypovokovanou záminkou znovu uvězněn /představa staršího vědce a zkušeného politika, který přichází sepsat protokol o krádeži svého vozu a při této příležitosti nebezpečně zaútočí na osazenstvo policejní stanice, musí připadat absurdní snad komukoliv - jen ne orgánům československé justice a státní moci vůbec/, a po více než roční vazbě byl odsouzen pro podvracení republiky k odnětí svobody na sedm a půl roku. Obě instance mu navíc uložily trest tzv. ochranného dohledu v trvání tří let. Jeho trestný čin /uložený trest odpovídá obvyklým sazbám za zvláště brutální znásilnění, zabíjení či podobné těžké kriminální delikty/ spočíval podle soudu ve výměně kores-

pondence s Bruno Kreiským a Willy Brandtem, v účasti na činnosti Charty 77 a VONS a ve spolupráci na sborníku „O svobodě a moci“. Původní záminkou uvěznění, údajným napadením a zraněním policisty, se soud zabýval jen zcela okrajově.

Během vazby a v prvních letech výkonu trestu se vážně zhoršil Battěkův zdravotní stav, trpěl těžkými astmatickými záchvaty a byly důvodné obavy o jeho život. Přes značné úsilí světové veřejnosti mu nebyl trest přerušen. V té době byl Rudolf Battěk ochoten odejít i do exilu. Jeho pevný charakter mu však nedovoloval přistoupit na podmínky, které nepovažoval za slučitelné se

svým postojem, např. podat žádost o milost.

Rudolfu Battěkovu zbývá do konce trestu ještě třináct měsíců. Bude-li nucen tuto dobu strávit ve vězení, stane se jedním ze dvou československých aktivistů za lidská a demokratická práva, kteří od roku 1968 za tuto činnost pobývali ve vězení plných devět let. Ani pak nebude ovšem svobodným občanem, byť té nejposlednější kategorie, nýbrž bezprávným objektem tříletého ochranného dohledu, vykonávaného právě tím oddělením VB, které se kdysi ochotně propůjčilo k provokaci vůči němu.

Ivan Medek
Nattergasse 12/1/25
A - 1170 Wien

VYHLÁŠENÁ ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ v nejkrásnější česky vyzdobené restauraci

HLAS

5734, Čermákova tř. Cicero, Ill.
☎ 652-0795

přeje

všem svým zákazníkům, přátelům a krajanům
ŠTASTNÝ A VESELÝ NOVÝ ROK 1985
plný zdraví a osobní pohody.

Dvanáct výběrů jídel - výhodné zařízení pro bankety až pro 300 lidí, bezplatné parkoviště - otevřeno každý den.
V pátek a v sobotu večer vyhrává u nás náladová hudba.
Od pondělí do pátku sleva pro „Senior Citizens“; cokoli si vyberete - platíte \$3.95 s kávou a zákuskem.
Navštivte náš pivní „Sklípek“; od května do října pak naši zahradní restauraci.

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Pěkné posezení najdete v příjemném prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecínky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunký. Chutné aterničky a jelička každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem krajanům ze staré generace, kteří se v Chicagu a okolí dosud pamatují na zaslou slávu zdejších českých ochotnických divadelních scén, na profesionální „Ludvíkovce“ a divadlo manželů Krejčích v zármutku oznamujeme, že Pán života a smrti si po delším zdravotním utrpení k Sobě náhle povolal naši drahou maminku, babičku, prababičku, tchýni a sestru, paní

Slávku (Vlastu) KREJČÍ
dramatickou umělkyni,
vdovu po ě herci Josefu Krejčím.

Zemřela náhle v úterý 25. prosince 1984 na Hod Boží vánoční ve 3 hodiny ráno v Českém domově důchodců - (v tzv. Útulně) v Chicagu. Zemřela v pozeňhaném věku 92 let, bezmála dvacet let po svém milovaném manželovi Josefovi. Kdo by ji byl z chicagských starokrajanů a z prvních exulantů po roce 1948 neznal!

Rozloučili jsme se s ní ve čtvrtek v 8 hodin večer v Noskové pohřebním ústavu (6718 W. 16th Str. v Berwynu, Ill.) a v pátek 28. prosince 1984 v 10 hod. dopoledne jsme ji z obrádní síně téhož pohřebního ústavu doprovázeli za Český národní hřbitov na severu Chicagu.

Děkujeme všem, kdo si s námi na naši drahou zesnulou vzpomenu třeba jen proto, že je někdy v životě na jevišti poučila, rozplakala či rozesmála, i všem těm, kdo si na ní v modlitbě vzpomenu jen proto, že o jejím hereckém umění a obětavosti pro čs. národní věc slyšeli někdy - někde jen vyprávět.

Miloš a Sofie KREJČÍ, syn s rodinou;
Anička KUBINOVÁ, sestra;
Tři vnuci s rodinami a šest pravnoučat.

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

PASTYRSKÝ LIST

biskupa Jaroslava Škarvady

(Pokračování ze str. 1)

i vůči zpupným panovníkům: „Nezabiješ!“, „Nebudeš utlačovat své bližní!“, „Nezcižložíš!“, ovšem rovněž: „V jednoho Boha věřití budeš!“, „Pomni, abys den sváteční světil!“, „Cti svého otce a svou matku!“ Od té doby se u nás vždy vyskytovali také lidé pevného charakteru, kteří pro věrnost světu svědomí dovedli obětovat i svůj život. Byli totiž přesvědčeni, že člověk nežije jen chlebem, že existují hodnoty cennější než pozemský život, že věrnost poznání Pravdy je důležitější než kupa peněz.

Slavit jubilejní rok 1985 znamená tedy zamyslet se nad tím počátkem, nad těmito kořeny našeho národního bytí. Znamená to ohledat kmen, který z těchto kořenů vyrostl, prořezat větve do koruny, očistil je od všeho, co není ryzi, co je nakažené, co je nahnílé.

Začít musíme samozřejmě ne od jiných – to by bylo příliš laciné a zároveň i neúčinné – nýbrž od sebe. Svatý Cyril a Metoděj nám přinesli víru. Žijí skutečně z víry? Nedělám si z ní jen ideologickou legitimaci, kterou mávám, abych získal možnost pohrdavě odsuzovat druhé? Uznávám Boha za jediného Pána, Jeho evangelium za poslední kritérium, a přikázání lásky za nejzákladnější normu svého počínání? Jsem, jak říká Písmo, synem či dcerou naděje? Posuzuji vše, co se mi v životě přihází, v perspektivě setkání se vzkříšeným Kristem, žiji v radostném očekávání jeho příchodu? Jsem zakořeněn v lásce? Vyhlašil jsem rozhodný boj svému sobectví, dovedu myslet na druhé, dovedu se pro ně obětovat, dovedu se pro ně něčeho – Pán Ježíš říká i svého života! – zříkat? Dovedu druhým ze srdce odpouštět?

Svatý Cyril a Metoděj nám přišli zvěstovat, že naše planeta není vyhaslou hvězdou ve vesmíru, nýbrž místem, kde se rodí Boží království, společenství Božích dětí. Žijí vůči Bohu ve vztahu dítěte, dovedu se na něho obracet slovy „Otče náš“, dovedu s ním rozmlouvat, žít v jeho přítomnosti? Čist a vstřebávat Boží slovo zapsané v Písmu svatém, reagovat na ně

svou chválou, láskou, vděčností, zahanbením, úzkostí, prosbou o pomoc, touhou po nápravě, vnitřním obrácením, návratem do Božího náručí? Kolik času věnuji modlitbě?

Naši věrozvěstové byli kněžími, svatý Metoděj našim prvním biskupem. Díky tomu se začala sloužit v naší vlasti mše svatá, začala tam být zpřístupňována obět' kalvarská. Naši předkové se začali zapojovat do proudu lásky, s kterou se náš Spasitel odevzdal Otci na kříži, stávali se účastnými jeho spásy. Jak si vážím toho, že mám i já přístup k této spásnosné oběti? Jak odpovídám na gesto Kristova přátelství, s kterým ke mně přichází v eucharistii a ostatních svátostech?

Kdo není křesťan, nemůže samozřejmě pochopit, o čem je tu řeč a nikdo mu to nemůže mít za zlé. To ho ovšem ještě neopravňuje k tomu, aby tím kvůli tomu pohrdal. Jde přece o společné dědictví nás všech, o něco, z čeho náš národ už po jedenáct století žije. Proto by měl každý Čech považovat za svou povinnost se s tímto dědictvím poctivě seznámit, a teprve potom k němu zaujmout postoj, ne předpojatý, nýbrž odpovědný.

V roce 1985 budou pořádány různé poutě, symposia a zájezdy: v Ellwangen, v Římě, v Londýně, v Mohuči, ve Frankfurtu, naši krajané ze Švýcarska chtějí dokonce putovat i do Soluně. Křesťanská Evropa oslaví své patrony slavnou poutí, která vyvrcholí papežskou bohoslužbou na náměstí sv. Petra v Římě 13. října. Všichni jsou zváni se těchto oslav účastnit, každý podle svých možností. Hlavní ovšem je, abychom tento jubilejní rok prožili v hluboké vděčnosti za dar víry, které se nám prostřednictvím soluňských bratří dostalo.

Když se před sto lety slavilo metodějské jubileum, vydali k němu pastýřské listy biskupové jak moravští tak čeští. Jako nás povzbudil Jan Pavel II. prohlášením našich věrozvěstů za patrony Evropy, tak vzbudil zájem o dílo soluňských bratří i tehdejší Lev XIII. svou encyklikou „Grande munus“. Situace nebyla tenkrát pro církev nijak snadná, v určitém smyslu by se dalo říci, že byla horší než dnes. Tenkrát se totiž v naší vlasti

právě rozpoutávala vlna proticirkevní nenávisti, jejíž poslední dozvuky dnes zakoušíme. „Za dnů našich“ psali tenkrát biskupové církevní provincie české, „pokouší se nové pohanství prostředky starými i novými k nám vniknout. Nuže, prostě s námi svatě apoštoly Cyrila a Metoděje, aby u trůnu Boha Nejvyššího na nás pomněli, za nás orodovali, aby nebylo vyrváno jejich svatě dědictví, víra křesťanská, mrav křesťanský, vzdělanost křesťanská.“ (Pastýřský list z 22.2.1885). Brněnský biskup F.S.Bauer pak prosil Boha, „aby jako milosrdenství s námi učinil v tisíciletí minulém, učinil tak i v nastávajícím, aby potomky naše ve víře a lásce své zachoval a pro hříchy naše a zavládající u víře vlažnost a netečnost odnětím klenotu toho netrestal“ (Pastýřský list z 25.2.1884). Tě smutné zkušenosti, které se tehdejší biskupové obávali, jsme bohužel ušetření nebyli. Ale snad i díky jejich modlitbám tato zkušenost nebyla marná. Dnes si může už každý sám ověřit, jak se žije ve státě, který zapřel Boha. Dnes už nikdo nemůže nevidět tuto „hanbu naší doby“, jak nazývá „svobody“ ateistických režimů nedávný dokument Svatého Stolce (Instrukce o omylech teologie osvobození, Nový život 1984, str. 180).

V naší vlasti už začal pozvolný ale nezděritelný návrat k Bohu a k náboženství, zvláště u mladých. Všimněme si tohoto znamení doby! Budme hodni svých bratří a sester ve vlasti! Dědictví svatého Cyrila a Metoděje je stále živé. Vážme si ho nejen jako daru z minulosti, nýbrž i jako závazku pro budoucnost! Abychom byli a zůstali sami sebou: Svatý Cyrile a Metoději, orodujte za nás!

Do jubilejního roku 1985 Vás provází svým požehnáním

Váš

Jaroslav Škarvada

titulární biskup litomyšlský

v Římě 25. prosince 1984

T.B.Hlubuček:

„ČESKÁ OCHOTNICKÁ DIVADLA V CEDAR RAPIDSÍCH“

Při psaní tohoto článku je mi u srdce smutno. Počátkem prvních let dvacátých byla činnost ochotnických skupin v plném květu. Katolická osada sv. Ludmily měla svůj sbor „Vesnu“, osada sv. Václava „Českou lipu“, čtenářský spolek svůj „Dramatický odbor“ a roku 1901 bylo založeno samostatné Ochotnické družstvo, jež nebylo odborem jiné organizace a jediným jeho účelem bylo předvádět nejlepší dramatickou tvorbu na jevišti jako nerozlučnou část národně-kulturního života krajanské veřejnosti. Tehdy počet českých přis-

těhovalců v městě Cedar Rapids byl odhadnut na dvacet tisíc a k tomu bylo nutno připočíst tisíce rodin v sousedních osadách jako Ely, Solonu, Swisher, Fair i vzdálenějších, rovněž z velké většiny českých osad jako Belle Plaine, Tama, Chelsea, Elberon. Vining a jiných. Pravidelná podzimní a zimní sezóna sestávala asi z šesti divadelních představení. Zesnulý Miroslav L. Hromádka, tajemník a později předseda Západní česko-batrské jednoty založil „Dramatický kroužek ZČBJ“. Velkým jeho pomocníkem při zhotovování kulis byl jeho přítel John Špička. Oba se přistěhovali do města z Omahy, kde působili v ochotnickém sboru „Mošna“. České divadlo bylo většinou svátkem našeho lidu a zpravidla síň ZČBJ, nebo Prokopova síň ČSA byly nabyty

obecenstvem. - Divadlo šlo také ruku v ruce s českou školou, knihovnou a všemi krajauskými organizacemi. Netřeba podotýkat, že české divadlo šlo v rámci našich katolických osad. Zesnulý vlastenecký farář osady sv. Václava msgr. August Vojáček původem z Moravy byl velkým milovníkem českého divadla a rád viděl, když talent jeho odboru hostoval s druhými soubory. Plná čtenářka Hlasu národa, dlouholetá česká učitelka mi připomněla, že po příjezdu do Ameriky a přímo v Cedar Rapids začala svoji hereckou kariéru u osady sv. Václava, ale brzy nato tvořila role u všech druhých divadelních sborů.

Koncem let padesátých začala se objevovat ochablost v pořádání divadel. Byly stesky na nedostatek zájmu ze strany krajanské veřejnosti a nezajímavost nově přijatých krajanů, kteří nebyli ochotni věnovat zájem, čas ani talent. To vše vedlo k zániku jedné ochotnické skupiny za druhou až konečně divadlo zapadlo do minulosti. Kopce Ochotnického družstva

po desetiletých skvělé činnosti mi bylo sděleno v době, když jsem už působil v Chicagu jako administrátor Českého Domova, ale nikdy jsem nevěřil, že k zániku muselo dojít. Vina spočívala v nezájmu vedoucích činitelů. Bylo to potvrzeno v následujících letech, kdy během podzimních měsíců byly a dosud jsou pořádány autobusové zájezdy na české divadlo do Chicaga a namísto dřívějšího vstupného asi 50 centů za osobu, dnes milovníci českého divadla vynaloží kolem 30 dolarů za jízdu autobusem, večeri a vstupenku na divadlo. To jen potvrzuje moje přesvědčení, že divadlo mohlo ještě řadu let býti pořádáno i kdyby namísto šesti her byla provedena jen jedna. - Na původní divadelní činnost v Cedar Rapids pohlížely s obdivem ostatní krajanské osady od moře k moři. A nebyly to jen lehké hry. Ochotnické družstvo sahlo k takovým nákladným hrám jako „Pražský žid“, „Hoši od Zborova“, „Lešetinský kovář“, „Jánošík“, ze zpěvoher „Škřivánek“, „Dědečkovy

housle“, „Podzimní manévry“, „Květy podzimu“, „Pražské švadlenky“ a mnoho, mnoho jiných. Dokonce byla sehrána náročná hra „Lidice“. Pisatel této statě společně se zesnulým Ed. Maršounkem sepsali veselohru po způsobu Škaloudových „Bordynkářů“ nazvanou „Bečlaci“. Byla s velkým úspěchem uvedena na scéně v Cedar Rapids, v Chicagu, v Omaze, v Oklahoma City, v Baltimore a v několika texaských osadách. Hlubuček také napsal druhou hru „Tekuté zlato“, v níž se pokusil zachytit českou rodinu přistěhovalců zakotvenou v Texasu. Objev oleje na jejich malé farmičce přinesl nečekané bohatství, ale radikálně změnil život všech členů rodiny. Jedněm k dobru a druhým ke zkažení. - České divadlo bylo vždy částí národního dědictví, které naši lidé přinesli do své nově adoptované vlasti, kde americká veřejnost s obdivem a úctou pohlížela na jejich kulturní činnost. A proto si můžeme jen povzdechnout: „Věčná škoda českého divadla v Cedar Rapidsích.“

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Prof. JIRÍ MALÁŠEK

75 LET

Československého ORLA

Mnoho českých a slovenských exulantů, hlavně těch, kteří se narodili po II. světové válce a těch mladých, kteří přišli do exilu v posledních letech se ptá, co to je vlastně za organizaci, jaké má výchovné cíle, kdy a proč vůbec vznikla.

Jako samostatná, kulturně-náboženská výchovná organizace byl Orel založen v roce 1909 - tedy právě před 75 roky - když se sjednotily všechny tělovýchovné odbory

křesťansko-sociálních jednot dělnických v jeden celonárodní celek v Čechách a na Moravě. Inicijátory vzniku Orla byli poslanci vídeňského parlamentu Jan Šrámek (který zůstal ústředním starostou Čs. Orla až do jeho zrušení v roce 1948), P. Antonín Cyril Stojan (později arcibiskup olomoucký), pražský P. Tytínek a královéhradecký br. Polák (dlouholetý župní starosta).

Tělovýchovné odbory při křesťansko-sociálních dělnických jednotách vznikly už v devadesátých letech minulého století. Důvod jejich zániku? Záporný postoj vedení České obce sokolské v župách i jednotách k náboženství a jeho vlivu na výchovu mládeže, hlavně v církvi katolické.

V prvních desetiletích po vzniku Sokola (1856) panovala národní jednotu a asi 70 procent sokolských vzdělanců byli katolíci duchovní. Když se pak začala v Sokole projevovat a propagovat náboženská nesnášenlivost a praktikující katolíci a jejich děti zesměšňování a dokonce ze Sokola vylučování, bylo nutné z toho vyvodit důsledky.

Všichni lidé - tedy i katolíci - si uvědomovali, že člověk je nutno připravovat do života jak po stránce tělesné, tak i duševní a že oba tyto aspekty musí být sladěny s výchovou náboženskou a duchovní, a že v tomto ohledu není možné připouštět nějaké rozpory a překážky. Zakladatelé Orla si toho byli velmi dobře vědomi a proto z toho vyvodili jedině možný důsledek: vlastní samostatnou organizaci.

Začátky nebyly snadné. Přesto vznikaly rychle nové orelské jednoty v Čechách a hlavně na Moravě (Praha-Vyšehrad, Vyskov, Olomouc, Hradec Králové, Lišeň atd.), takže už před první světovou válkou byly uspořádány první orelské slety ve Vyskově (kde došlo ke krveproliti vlnitův nepřítel

Heslo „Bohu - Církvi - Národu“ - převzal Čs. Orel od velmi zasloužilého vzdělance kněze - buditele Františka Sušila, které celým svým životem a prací uplatňoval také „tatíček Moravy“ - olomoucký arcibiskup Antonín Cyril Stojan, zakladatel „velehradského“ unionismu a za I. republiky člen Čs. senátu

orelské myšlenky!) a v Hradci Králové.

Během první světové války činnost Orla ustala, ale nezánikla, jak o tom svědčí postoj a činnost jeho členů v prvním odboji a účast v našich legiích v Rusku, Itálii a ve Francii. (V Rusku první legionářské pluky si zvolily jména svatého Václava a svatých Cyrila a Metoděje!) V jejich řadách padlo celkem 257 orelských bojovníků.

Shodou okolností právě 28. října 1917 se již sešli vedoucí funkcionáři Orla pod vedením starosty P. Jana Šrámka a připravovali pokyny a směrnice k obnovení činnosti orelských jednot, která se naplno rozběhla brzy po 28. říjnu 1918. A tak i u nás jsme z úkrytů pod slámou ve stodole vynesli rozmontovanou hrazdu a bradla a začali za několik dní cvičit v improvizované tělocvičně a už za necelý rok uspořádali veřejné cvičení. Bohužel, i u nás bylo při průvodě kamením zraněno několik účastníků.

Rok 1922, kdy byl v Brně uspořádán celostátní Orelský slet, byl neočekávaným počátkem úspěšného a rychlého rozvoje Čs. Orla. Jeho lehkooctletických závodů se účastnili také závodníci z Mezinárodní unie katolické tělovýchovy (Francouzi, Belgičane, Italové, Němci, Jugoslávci, Rakušané, Španělé, Švýcaři a dokonce i malá skupina z Ghany). V roce 1929 byl v Praze uspořádán Druhý orelský slet u příležitosti svatováclavského milénia pod názvem „Svatováclavské dny Orelstva“. Cíle Praha jaslala, ulice byly plné orelských a národních krojů, Strahovský stadion naplněn cvičenci všech kategorií a závodníky všech bratrských členských organizací již zmíněné Mezinárodní unie. I pan předseda Masaryk ihs pře-

til svou návštěvou.

Domů jsme se vraceli všichni nadšení a s počtem dobře vykonaného díla - celý národ nasvázal na vědomí a ukázali jsme, že nejsme jen přehlídkou či dokonce opovrhovanou organizací, ale rovnocenným partnerem.

Pro všechny ústřední, župní a okrskové představitele a činovníky jednot to pak byl veliký závazek pro budoucnost Orla. Nechtěli jsme být a nemohli jsme připustit, abychom byli pokládáni za imitátory metod vítězů v Sokole.

V ústředí Československého Orla, které mělo své sídlo v Brně, byly zesíleny kvalitou a počtem tak zvané rady: organizační, hospodářská, osvětová, náčelnická (mužů a žen), zahraniční a národopisná, které dostaly za úkol vypracovat celkový rámec činnosti a program Československého Orla do všech důsledků. Myslím, že by se ten úkol dal stručně vysvětlit takto: připravit a zajistit všemu členstvu „od kolébky do hrobu“ prostředí a prostředky k jeho celkové harmonické výchově, přípravě na povolání a život, rozvoj duševních a tělesných schopností, vhodnou zábavu, sport, brannou výchovu, hudbu, zpěv, divadlo, národopis, turistiku a klidnou pohodu ve stáří po dobře naplněném životním úkolu.

Samozřejmě že nelze předpokládat, že by bylo možné v každé jednotě vykonat celou tuto činnost, každé jednotě byla dána možnost výběru podle podmínek jí daných a v jejím prostředí k dispozici.

Shora uvedené ústřední rady a případně ještě speciální komise prostudovaly ze všech dostupných pramenů činnost spolků, společností a nejprůběžnějších organizací po celém světě a výsledky těchto výzkumů v

radách a komisích probíraly, rozhodly co by bylo pro nás a naše poměry nevhodnější a potřebné v rámci našich poměrů a připravily program vzdělávacích kursů pro příslušné činitele, cvičitele, vzdělávatele a vedoucí příslušných odborných kroužků. To vše bylo v podstatě hotovo v roce 1938. Přišel však Protektorát, mnoho našich vedoucích funkcionářů (na př. ústřední náčelník dr. Vojtěch Jilek, P. dr. Šubert, ústřední vzdělávatel, profesor Stanislav Čvek, člen náčelnické rady mužů, br. Vít Příkazský, náčelník župy hodonínské, br. František Malík, místonáčelník župy Sušilovy, náčelník župy Kadlčíkovy Viktor a velehradské Antonín Hrubý atd.) byli popraveni nacisty za odbojovou činnost - celkem 1504 sester a bratrů. Také parašutisté západní armády, Bublík, Gahčík a Kubiš, kteří provedli z rozkazu svých nadřízených atentát na generála Heydricha, byli Orli z Moravy a ze Slovenska.

To vše ještě neznamena, že Československý Orel vyhovává své členstvo k násilí nebo dokonce k vraždám. Naš cíl dobře vyjadřují slova našeho náčelníka, mučedníka a hrdiny, která v roce 1937 přednesl na sjezdu náčelníků orelských žup: „Orel bude v našem životě ideálním bojovníkem za myšlenku křesťanskou, obháječem katolické víry a pokladů národních, propagátorem spravedlivého sociálního citění, vůbec vzorem mravního charakteru, jehož jediným cílem je náš veřejný život a tím i celý národ ved-

ený k lepší úrovni v zásadách křesťanských. Úkol to vznášející, veliký a těžký, ale úkol, který musí být v zájmu celého národa vykonán a který bude snad oceněn budoucím pokolením. Nám, kterým nebylo dosud dopřáno lépe užít klidu, tanou na myslí slova Čelakovského: „Komu však los méně skvoucí padl, alespoň pro budoucí poutníky a poutnice urovnávěj silnice!“ A to také je účelem našim, účelem Orla, a věřím, že naše správné idee si prorazí vítěznou cestu...”

Nejsou to pro nás exulanti slova, kterých si musíme být vědomi na každém kroku našeho života? Toto dědictví Orla si musíme uchovávat a proto také jednat jako bratr vůči bratru, tak rovněž se všemi lidmi dobře vůle!

I vůči jiným organizacím musíme být snášenliví a jednat s nimi ohleduplně. Jdeme svou správnou cestou a věřím, že to pochopí i členové jiných spolků a přidruží se k nám, jak se to už ukázalo při pokusu o obnovení činnosti Orla v roce 1968, krátce před sovětskou invazí naší vlasti.

Jedině laskou můžeme zvítězit. Všem svým členům vrouceně vyprošuji, aby si byli dobře vědomi našich ideálů a povinností, neboť jedině tak zachováme jednotu mezi sebou, ale i celé naší drahé vlasti.

Do další a šťastnější budoucnosti nám předraženého Orla u příležitosti jeho pětasedmdesátky volám tím hlasitěji naše

„Zdař Bůh!“

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 15. prosince 84: Vánoční skupinový let do Československa
 - 30. prosince 84: Zájezd na Karibské ostrovy (s prožitím veselého Silvestra na krásné lodi)
 - 11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS
 - 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
 - 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
 - 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.
- Rádi vám poskytneme další informace.
Přihlaste se laskavě vás.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Jan Čep
**Mají lidské dějiny
smysl?**

Je to zkušenost obecná a trochu banální, že se rytmus času věkem zrychluje. Od které chvíle si začínáme uvědomovat, že dny a roky jdou příliš rychle za sebou, mnohem rychleji než dříve? Není pro to bezpochyby obecné pravidlo. Pokud jde o mne, myslím si, že jsem to pocítil poměrně pozdě: když jsem se blížil k šedesátce. Když se dnes přede mnou otvírají za letních prázdnin obzory nové krajiny, mám dojem, že jsem teprve před chvílkou opustil kraj minulého léta.

Když se mi objeví před očima zákrut cesty, svah nad potokem nebo kousek nebe mezi dvěma pahorky, ptám se sám sebe: kde už jsem to viděl? Ty vzpomínky a ty obrazy přicházejí často znenadání, když usínám nebo když se domnívám, že myslím na něco jiného. Stává se mi, že je pedovedu ani umístit ani zasadit. Jsem v pokušení pochybovat o jejich skutečné

existenci: nezrodily se ze sna nebo z vidění, které nemá fyzické kořeny? Nebo přišly snad prvky tohoto vidění trochu odevšad bez ohledu na časovou posloupnost a tak vytvořily krajinu, která existuje pouze v mé mysli?

Do jaké míry to bylo stejné i s událostmi, o kterých si myslím, že jsou to vzpomínky? Do jaké míry byly tyto dřívější události proměněny událostmi pozdějšími nebo prací mé obrazotvornosti a mého ducha?

Mají lidské dějiny smysl? Bezpochyby mají, ale jenom tehdy, když budeme souhlasit s tím, že si čas sám nestačí, že vyžaduje jiný rozměr, než rozměr horizontální. Konec v rovině pouze horizontální by byl vždycky koncem bez jakéhokoliv smyslu, i kdyby k němu mělo dojít zítra nebo za milióny let. Lidský osud se nedá srovnat se zralým plodem, který se docela přirozeně odděluje od větve. Všichni lidé umírají, ale žádná smrt není „přirozená“. Materialistická filosofie, která o sobě tvrdí, že se opírá o vědecké

poznatky, provádí iracionální skok do oblasti mythu, když nám chce namluvit, že lidé budou jednoho dne naprosto spokojeni se svým osudem v čase, osudem uzavřeným v sobě, bez jakéhokoliv odvolání, bez jakéhokoliv další brány do jiného prostoru.

Podle stejné materialistické filosofie se může člověk stát pánem sebe sama a vesmíru, když bude poslušen zákonů přírody a když bude pracovat v jejich smyslu. Svoboda záleží v poslušnosti těmto zákonům, což je totéž jako jejich ovládnutí.

Ale lidská svoboda má mnohem tragičtější a mnohem tajemnější smysl. Člověk se nestvořil sám; nevybíráme si při svém narození ani svou dějinnou situaci, ani své společenské prostředí, dokonce ani své hodnoty tělesné, rozumové a mravní. A přesto cítíme, že jsme povoláni k tomu, abychom z nich udělali něco, co závisí na nás a co zároveň odpovídá vůli Někeho jiného; Někeho, kdo je pramenem každého bytí; kdo si stačí sám sobě, ale kdo zároveň potřebuje nás, asi v tom smyslu,

jako my potřebujeme ty, které milujeme: Jemuž není lhostejné, zda ti, které milujeme, jdou vstříc své spáse nebo zatracení.

Život každého z nás a dějiny lidstva jsou scénou, na které se odehrává příběh naší vlastní vůle a vůle Toho, který nás stvořil svou Láskou. Záleží na nás, abychom Ho ze své strany poznali a v Jeho Lásce se našli. To k Němu směřují všechny úběžníky prostoru a času.

Ale jak se vyznat v těchto perspektivách, když vycházíme ze své situace tolik omezené v čase? Čas se nedá vrátit: není prostým opakováním; je to organický růst; ovzduší, v kterém žijeme a do kterého jsme se probudili k vědomí sama sebe, má svou vlastní barvu a chvění, ale zároveň obsahuje nejméně zkušenost všech lidí, kteří žili před námi. Jak bychom se jinak poznávali v nehlubších přízvucích takového Vergilia, takového svatého Augustina, Danta nebo Shakespeara?

Celá minulost je, obsažena v naší přítomnosti. Ale fyzický

prostor, který nás obklopuje, také není prostorem uzavřeným; proniká jím všude a v každou chvíli jiná přítomnost, která je nad každým prostorem a nad každým trváním. Pozorný pohled věcí, krajin a jejich obzorů je jenom obrazem jiného pohledu; toho Pohledu, který všechno vidí a všechno shromažďuje.

Bůh osobní a všudypřítomný, který je na každém místě a v každém čase, ale nikoliv jako přítomnost rozptýlená a ponížená do věcí; jako zvláštní Bytí, které nemůže obsáhnout žádný prostor a žádný čas, jehož Tvář žádný člověk neviděl, protože to Bytí je Duch. Bytost, která si sama stačí, ale která v sobě udržuje nekonečné tajemné a nezbadatelné spojení mezi třemi božskými osobami. Celé stvoření je plodem jeho sdílné velkomyšlnosti, jeho lásky. Tato Láska se sama vědila, abychom ji lépe poznali, aby otevřela tvorem cestu, po které lze k ní dojít a brát účast na Jejím Tajemství. Druhá Božská Osoba vzala na sebe lidskou podobu, mluvila lidským hlasem, poznamenala svými stopami cesty času a země. Prostřednictvím těch, kteří se s ní potkali na cestách Palestiny za časů římských císařů Augusta a Tiberia; kteří slyšeli její hlas a cítili na sobě pohled jejích očí a kteří se mohli dotknout jejích nohou a jejích rukou, jsme ji poznali všichni; a poznají ji všichni lidé, kteří se narodí až do konce času.

Její tělesná přítomnost mezi námi je mostem vrženým přes tragickou trhlinu, která se rozevřela mezi pokolením lidským a Bohem, mezi časem a Věčností jako následek činu vzpoury a pýchy, toho tajemného „Ne“, které by nás bylo znova srazilo do nenapravitelné nicoty, nebýt toho hnutí Božské lásky, která nám vyšla vstříc. Osud každé lidské bytosti a celé dějiny lidského pokolení herou účast na úzkosti zahrady Olivové, na agonii Kříže, než se budou podílet na Vzkříšení a Nanebevstoupení. Nanebevstoupení z času do věčnosti. Úzkosti, naše věčná sestro!

Všecky lidské tváře a všechny lidské osudy od počátku času až ke konečnému proměnění se přiřadí k těm lidem, kteří se s ním stýkali za jeho pozemského pobytu; všichni mají před Jeho očima, všichni jsou povoláni k tomu, aby se účastnili jeho Věčnosti s tím nejosobnějším a nejjedinečtějším co mají, s tím, co se neopakuje dvakrát.

/z Čepovy knihy: Sestra úzkost/

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

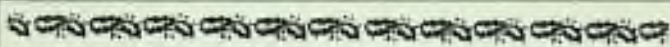
Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

ŠTASTNÝ A VESELÝ

NOVÝ ROK

preje

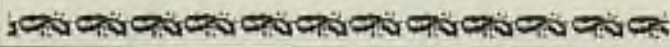
všem svým zákazníkům a krajanům

rodina SVOBODOVA

MORAVIA RESTAURANT

8744, OGDEN AVE. LYONS, IL.

☎ 447-6776

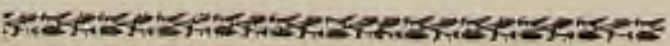

Hojnost zdraví, spokojenosti a úspěchů v celém novém roce

*prejí všem svým přátelům, známým,
zákazníkům a našim krajanům
doma i v exilu*

Karel a Jarka KULHÁNKOVI
z Hinsdale, Ill.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Karel Čapek

Praha ve sněhu

Nechci se mýchat do živnosti pana Šimonovi, panu Stretti-Zamponimu a jiným grafikům, kteří se žijí černobílým uměním, suchou jehlou, akvatintou, sněhem, prejzy, Karlovým mostem a jinými zimními rekvizitami. Chejí jen udělat ze sněhu jediný sloupek; neboť, bohužel, už se nehodí, abych postavil ze sněhu celého sněhuláka, jako jsem stavíval. Rovněž hrady ze sněhu byly velmi krásné; to se polévají hrady vodou, a přes noc se to nechá zmraznout; ráno pak se nadělají sněhové koule a strhne se válka s dobýváním a náramným křikem a se vším všudy. Zvláště hrdinně jsme bojovali s kluky Sychrováky, z důvodů teritoriálních, právních a sociálních. Dnes však už nemohu vyzvat ani svého největšího odpůrce, mám-li nějakého, aby si svou při se mnou vyřídil junáckým kulováním. A tedy dělám ze sněhu jen svůj sloupek.

Když se nasype sněh, je z Prahy najednou malé a staroučké město; přes noc jsme o nějakých padesát nebo sto let vzadu, je to tu náraz dočista maloměstské a staroměstské, takové babičkovsky barokní, rozkročené, naivní a starožitné; člověk si zčistajasna vzpomene na babičku se sedmi spodničkami, na jablka pečená v troubě; na vůni hořícího dříví, na staré pokoje a květované záclony. Lidé na ulici mají radost, ukrajují své šlépěje ve sněhu, jako by vánočky ukusovali, jen to chfupe, a mávají rukama jako před sto lety. A ticho je, panečku, takové byžovské nebo dobrušské ticho; Vltava ani nedutá, tramvaj cinká jako Jezule, a člověk by se ani trochu nedivil, kdyby automobily začaly zvonit zvonečky, jako když saně jedou. Starý svět! najednou je tu svět starých věcí a starých rozměrů. Kouzlo maloměsta. Pohoda starožití.

A proto, rozumíte, je pravý sněh jen u nás na Malé Straně. Proto tu vydrží déle než jinde; a když už je tam na druhé straně rozfoukán (protože tam je ledajaký, takový sytký a nanicovatý), u nás, naděl pánbu, leží dál v plástech a duchnách, kde to jen jde. Neboť tady má domovské právo. U nás a na Hradčanech.

Ale to by žádný grafik netřel: jak pěkná je vločka sněhu v dívčích vlasech nebo jakou stopu nechává kos a vrabec na zasněžené střeše. To vám vypadá jako básnička napsaná čínským nebo klínovým písmem. Je to jen jediná řádka, ale je to celá básnička. Chťel bych ji umět přeložit.

Když pak ke všemu svítí měsíc, tu nelze ani říci, co se stane: Praha klečí a dělá se maličká, ani nedýchá; sněh skleněně zvoní pod nohou, střechy se tlačí k zemi, všechno

mrazivě trne, a je tak světlo, tak divné světlo, že se hrozí temnoty svého nitra.

A ty, červený ohýnku v kamnech, jsi podtrhl svým brunátným doprovodem modrý zimního soumraku. A k tomu ten dvojzpěv ticha a řevavění!

V létě vidíme stromy, oblaka, vodu a všechno možné; ale v zimě, když napadne sněhu, vidíme, čeho jsme si v létě málem nevšimli, totiž střechy. Teprve zasněžená střecha je opravdická, rozsáhlá a nadevše viditelná. Teprve ona se stává naplnou lidským krovem. A teprve v zimě vidíme, že naše bydlení je bydlení pod střechem. Celé naše město je městem střech. Stavíme si krovy nad hlavou.

Buď pochválen sněh, že nám zjevuje důstojnost našich střech.

/z knihy Jak se co dělá
Sloupky/

Fotografie jedné ze známých ilustrací knih o Praze v zimě z dílny slavného pražského grafika Mistra Stretti Zamponiho, jehož otec přišel do Čech z Itálie.

LEKARENSKÝ TELEFON: 184-0106 DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMIR HOLEČEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

May the Christ Child Bless You
on Christmas Day and Bring You
Joy and Happiness in the New Year
1985

courtesy of

MIDWEST PRESS

4150 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623

phone 762-4920

OFFSET • LETTERPRESS • BINDERY SERVICE

In Memoriam

O letošním Štědrém dnu, v pondělí 24. prosince tomu bylo už pět let, kdy nám odešel na věčnost můj milovaný manžel, drahý otec a dědeček, pan

Oskar Pejša,
plukovník býv. čs. gen. štábu

Naše česká „půlnoční“ v 9 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské byla na Štědrý večer obětována za spásu jeho duše. Děkuji všem, kdo vzpomněli, či vzpomínou se mnou.

Jarmila PEJŠOVÁ
manželka s rodinou

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

S holostí v srdci oznamujeme všem našim přátelům a známým, že nás po delší nemoci opustila naše dobrá a obětavá teta - (teta všech exulantů z 50. let) - pani

MARIE MRTKOVÁ
roz. Housková.

Zemřela v pozhnaném věku 89 let. Byla v tichosti, rodinného soukromí pochována před vánoční na hřbitově Woodlawn vedle svého manžela, jehož hrob - dokud ji síly stačily - často navštěvovala.

S vděčností vzpomíná
rodina PEJŠOVA

Milá redakce Hlasu Národa
a vážení krajané všude po světě!

V letošních předvánočních dnech jsem si opět připomínala smutné výročí svého náhlého osamění, kdy mi odešli na věčnost za sebou můj drahý manžel

VINCENT VRDSKÝ
a tragicky zahynulá dceruška
ZDENIČKA

K uctění jejich světlé památky věnuji na vydávání našeho milého Hlasu Národa \$10.00, který se mi opravdu líbí a v mé samotě mě spojuje s Bohem, se starou vlastí a se světem.

Pán Bůh vás všechny opatruj a žehnej vám ve vaší obětavé a nevšední práci, kterou pro nás konáte. Pán Bůh ale o něví.

S přáním dobrého zdraví vám všem, svým známým a krajanům v roce 1985. S pozdravem
váše čtenářka AURELLIA VRDSKÁ

Milá paní Vrdská,

děkujeme Vám za vánoční přání, za dar na tiskový fond, za který zase posíláme noviny těm, kdo si je přejí a pro dlouhou nemoc či velkou chudobu si je nemohou předplatit.

Přejí Vám též dobré zdraví v celém novém roce. Boží ochranu a požehnání. Někdy se zase u nás zastavte!

Vděčně Fr. Vojtěch

Mír a mláďi mají společnou cestu

K Světovému dni modliteb
za mír — 1. ledna 1985

Cílem tohoto námětu jistě není privilegiovat ani vylučovat žádnou kategorii lidí, protože všichni jsme povoláni, abychom byli ve světě nositelé míru a usilovali o něj; mláďi však k němu mohou přispívat obzvláštním způsobem svými silami, svou energii a velkodušností a usnať se tak nejen o mír, nýbrž i společnou cestu k němu.

Kromě toho je tato volba aktuální pro dvě skutečnosti či okolnosti. První má církevní povahu a jejím základem jsou velké manifestace mláďe, k nimž došlo jak v Římě během Mimorádného milostivého léta Vykoupení, tak i v různých zemích za tamějších návštěv sv. Otce. Všude se vyznačovaly obzvláštním zájmem a citlivostí vůči míru. Druhá okolnost má spíše mezinárodní ráz. Rok 1985 byl vyhlášen OSN za „Mezinárodní rok mláďe“ a v jeho programu je též obsažen mírový námět.

Heslo Světového dne modliteb za mír 1985 tedy výrazně předkládá celou katechezi, k níž se Jan Pavel II. často vrací, tj. nutnost, aby se mláďi snažili budovat svět na spravedlivém míru, a toto jejich úsilí se má projevat nejen na úrovni místních církví, ale i na úrovni světové.

Citlivost mláďe pro otázky míru a odzbrojení vyjadřuje jasně i úzkou spojitost mezi mírem a mláďe. Mláďi bývají jako první nuceni chopit se zbraní; v jistých státech se diktátorským režimem jsou jako první školeni a manipulováni ve prospěch násilí a války.

Mír a mláďi jdou společnou cestou, protože bez mláďe se nevybuduje mír. Mír je však výzvou ke všem, především ke svědomí dospělých. Bylo by chybou, mluvit o mláďe a její odpovědnosti za mír a přitom mlčet o dospělých, poněvadž mláďe vždy vyjadřuje vztah mezi částí a celkem a jde vpřed spolu se společností, k níž patří.

/z časopisu Nový Život/

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadette

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola padesátá
PADESÁTÝ ZDRAVÁS

Onoho památného dne sešel se velký počet Soubirousů, děti, vnuci, synovci a neteře sourozenců Bernadettiných. Středem pozornosti nejsou však tyto krevní příbuzní Bernadettini, nýbrž prvorozenec zázraku, dítě Bouhouhortsovo. Bouhouhortsovo dítě — přesněji Justýn Adolar Duconte Bouhouhortsovo je stařeček sedmadesátiletý s veselými očima, s malými ústy pod knírem stále ještě tmavými. Bouhouhortsovo dítě, které přes svůj vysoký věk provozuje v Pau zdatné řemeslo zahradnické, dostalo do ruky jízdenku druhé třídy do Říma a doporučení na byt a stravu. Prvorozenec lurdského zázraku má totiž v Římě prožít a oslavit den, kdy Svatý Otec Pius XI. zařadí malou Bernadettu Soubirousovou do katalogu svatých. Křesťanstvo nezná nádhernějšího obřadu, než je prohlášení za svatého. O dítěti Bouhouhortsové si lidé vypravují, že je nová světkice chovávala před pětadesáti lety v náručí, když se jejich rodiče, kteří byli sousedy, navzájem navštěvovali. Na to se arci! starý zahradník z Pau už přesně nepamatuje. Časem však napomohla jeho vzpomínkám nemálo fantazie, rozdmýchaná častými otázkami a vypravováním. Stařeček popisuje s oblibou a rozvláčně tu, které vědci za zázračné zachránění i za skromné pozhledání svého dlouhého života, líčí její zevnějšek, hlas, povahu i chování.

„Když jsem byl dítě, mívá jsem křeče a byl jsem chromý, to jste jistě četli. Bernadetta a její matka mě nosily na rukou a natřásaly mnou, abych se vzpamatoval. Později jsem ji denně vidal, dokud neodešla do kláštera. Tenkrát mi bylo asi osm nebo devět let. Soubirousovi byli naši nejlepší přátelé, to vim od rodičů. A dnes — po sedmdesáti letech — jsem vlastně jediný žijící člověk, který se s naší sladkou lurdskou orodovnicí důvěrně stýkal, když byla sama ještě skoro dítě. Mám ji před očima, jako by to byla chvilka, co odešla. Járku, kam pak se hraje ctěné příbuzenstvo Soubirousových! Z těch ji už nikdo nepamatuje! Znáji ji jen z knih, z obrazů a z vypravování.“

K Bernadettině kanonisaci sešlo se padesát tisíc cizinců různých národností; nejvíce ovšem Francouzů — těch bylo patnáct tisíc, klerici i laikové, jejichž jádro tvoří zástupci bigorrského kraje. Není divu, že se jediný člověk, který Bernadettu znal ještě z doby před slavnými únorovými dny a u kterého se její zázračný pramen tak bleskově a nezvratně osvědčil, těší nemalé pozornosti. Všichni lidé se tlačí okolo starého zahradníka. Stokrát, tisíckrát mu potřásají rukou, až je stařík z toho celý popletený.

Představují ho různými světským a duchovním hodnostářům. Pan Charles Roux, francouzský vyslanec, se s ním dává do řeči a stará se, aby Bouhouhortso dostal pěkné místo na čestné tribuně. Dítě Bouhouhortsovo sedí tedy uprostřed hodnostářů v chrámě sv. Petra a mžourá nesměle do nesmírného prostoru, jenž se mu klene nad hlavou.

Píše se rok 1933, svatý rok dvacátého století. Je 8. prosince, den Neposkvrněného Početí, devět hodin ráno. Vedle Bouhouhortsova dítěte sedí vlnitý pán, krajan obeznalý s poměry, který žije již dlouho v Římě. Marnotratně poučuje Bouhouhortsovo dítě: „Milý pane Bouhouhortsi, jen při kanonisaci jsou všechna okna svatopetrského chrámu zastěna červeným damaškem, takže světlo denní neproniká dovnitř. Je to obraz, který jindy nevidíte. Já sám, poloviční Říman, jsem viděl teprve jedinou kanonisaci. Považte — nehledíc k reflektorům — svítí nám tu šest set lustrů s dvanácti tisíci žárovkami, z nichž každá vydá při nejmenším za sto svíček. Svítí nám tudíž milion dvakrát sto tisíc svíček.“

Po tomto úhrnném výpočtu podívá se statistik vítězně na Bouhouhortsovo dítě a dítě Bouhouhortsovo na jeho slova přikývne uznale hlavou. Leč přívětivý krajan není s výpočty ještě u konce:

„Pohleďte, prosím, na to skličující moře lidí! Do svatého Petra se vejde osmdesát tisíc lidí. Jsem jist, že dnes jich tu je o nějakých deset tisíc víc. A to se chodba uprostřed ponechává volná pro Jeho Svatost! Všichni kardinálové kurie půjdou v jeho průvodu. Stačí, abych vám namátkou jmenoval jména tak proslulá jako Gasparri, Granito, di Belmonte, Paccelli, Marchetti; jména arcibiskupů a biskupů by vám asi nevyjmenoval nikdo. Je jich stoosmdesát. Co tomu říkáte, pane, není to velkolepý obraz?“

„Ano, velkolepý.“ hlaholí ozvěnou Bouhouhortsovo dítě.

„A jak asi je v duši vám, ctěný pane! Býval jste přec v dětských letech se Soubirousovými v nejtěšnějším styku. Viděl jste chudobu a bídu, v které žili. Jistě se na to dodnes pamatujete. Na dějiny z dětství nezapomínáte tak snadno...“

„A teď — ta nádhra, ten lesk!“ zasnívá se vlnitý pán.

Stařeček přikývuje.

„Lesk, jakého celý svět nedá. Pětadesát let po smrti! — Cím je u rovnání se světcem kterýkoliv vladař, president, diktátor? Voda je vynesne na povrch a spláchně je zase do tmavé díry. Co jim zbude? Jméno v želoutých dějepisných knihách! Vzpomeňte na našeho Napoleona III! Neznám na světě nic ztrouchnivějšího a směšnějšího, než je takový mocný člověk, který pozbyl moci a který nemůže už nikomu škodit. Smrt mocného člověka je jeho konečnou porážkou. Velcí duchové jsou na tom už o něco lépe. Ale takovou trnitou kariéru, která vede do neba, nepředstihne — abych mluvil — profánně — nic. Vidíte, že je to pravda, pane Bouhouhortsi?“

Bouhouhortso přisvědčí a zavrtí užasle hlavou: rozhodného — jasného úsudku nevykřkne.

Zahlaholí stříbrné trubky. Uprostřed švýcarských gard, Nobelových gard, Maestri di Camera, purpurových sediarů, advokátů konsistoře v černém sametu, prelátů signatury, penitenciářů s dlouhými ověšenými holemi projde volnou chodbou vzrozně sedia gestatoria s papežem. Vlnitý krajan ukazuje, vysvětluje. Starý zahradník namáhavě mhouří oči, snaže se obsáhnout to množství postav.

Papežův trůn stojí v hlubíně absidy pod Berniniho obrazem Gloria. Jemu po boku sedí šestnáct kardinálů, u jeho nohou ušedají na stupně kanovníci Nejvyššího dvora. Bouhouhortsovo dítě dovidá se nejen všechna jména, nýbrž i smysl vznešených výstupů, které se počínají před jeho očima velmi zvolna odvíjet. K trůnu Jeho Svatosti přiblíží se černá postava, poklekne a odříká několik latinských slov. Je to advokát konsistoře, který vedl kanonisační proces Bernadetty Soubirousové, naposled jako zástupce své klientky. Proces trval celá desetiletí a zvážil důkladně a neúprosně všechna pro a proti.

Zivel času působil jako lučavka, odděluje věci pravé od nepravých. Mezi advokáty konsistoře, kteří jsou tu shromážděni, je i ten, který při vyšetřování zastupoval v procesu v jistém smyslu stranu protivnou, stranu pochyb a kterému se proto vulgárně říká „advocatus diaboli“ (advokát d'ábliu). Advocatus diaboli to neměl s Bernadettou o nic lehčí než kdysi francouzský státní návladní Vital Dutour. Ještě po smrti oslabovala s netečnou umíněností kde jakou námitku. S její mrtvolou to nebylo jen tak.

Když ji — čtyři dni po smrti — vynášeli k odpočinku do kaple sv. Josefa, nejevilo její tělo, navzdory dlouhé a ničivé chorobě, sebemenší stopy rozkladu nebo hnihobného zápachu. Zasnoucí svědkové viděli, že nehty na rukou jsou růžové jako u dítěte. Po devětatřiceti letech ustanovil soudní dvůr kanonisace v Nevers komisi, která kryptu otevřela, mrtvolu exhumovala a prohlédla.

Komise se skládala z několika lékařů, mezi nimiž byl i úřední městský lékař. Bernadettino dítě tělo nebylo v rozkladu; naopak, bylo téměř nezměněno. Obličej, ruce a paže byly bílé, svalstvo měkké, rty malounko pootevřeny, jako by dýchaly, takže bylo vidět lesklé zuby. Víčka nad očima lehce zapadlými byla zavřená. Na tváři ležel pořád ještě výraz snivého vytržení. Ostatní tělo bylo tuhé a tak odolné, že neverské dámy, které byly přítomny úřední prohlídce, je mohly zcela snadno vyzdvihnout a neporušené položit do nové rakve, jako by šlo o tělo právě odumřelé. Protokol této prohlídky vzbudil veliký rozruch. V tisku se vyskytly hlasy, které tvrdily, že běží o neohrabaný podvod. Mrtvola byla patrně hned po smrti podle pravidel nabalžmována a tato zcela obyčejná mumie se nyní vydává za mrtvolu zázračnou.

Bernadettin protivník, advocatus diaboli, si tento argument přisvojil. Na jeho popud se po sedmnácti letech po první komisi ustavila komise nová, kryptu znovu otevřeli a neproměněnou mrtvolu podrobili novému důkladnému zkoumání. Nenašel se však jediný náznak, který by podezření podepřel. To bylo roku 1925. Bernadettin protivník dalších námitok pak již nevnesl a Bernadetta byla prohlášena za blahoslavenou.

Přešlo osm dalších let. V hloubce absidy, pod Berniniho obrazem Gloria, klečí Bernadettin advokát, který provedl proces všemi instancemi až k vítěznému konci a prosí pokorně Pontifika, aby zapsal jméno lurdské dívky do katalogu svatých. Papež mu zprvu neodpoví sám, nýbrž skrze mluvčího, Monsignora Bacciho, který s tváří obrácenou k papeži sedí na sedátku pod trůnem. Svatému Otci, praví Bacci, neleží nic naléhavější na srdci, než právě tato kanonisace. Ale dřív než zahájí slavnostní akt, nutno ještě jednou vyzvat Ducha svatého. Shromážděný zástup padne na kolena a přeje litanie ke všem svatým. Po nich dá papež znamení k „Veni Creator Spiritus“. Na hlasech kněží a šestinských chlapců-zpěváků nese se hymnus mohutným protorem chrámu. Když dozní, vznáší Bernadettin advokát svou prosbu po druhé. Monsignor Bacci vatane, klikne před Jeho Svatostí, napřáhne k němu ruce a praví:

„Povstaň, Petře, v své pravé podobě, kterýž žiješ v svém nástupci a promluv!“

MERRY CHRISTMAS
GREETINGS

From The
FIRST NATIONAL BANK
OF WHEELING

Member of F. D. I. C.

125 Millon Road, Wheeling, Ill. 60090

1-800-333-3333

A obračeje se k zástupu zavolá zvučně:

"Vyslechněte v uctivosti Petrův neomylný soud!"

Před papeže postavili mikrofon. Zesilován megafony, rozestavenými kolem dokola v chrámě, proniká sonorní hlas Pia XI. až do posledního koutku petrského chrámu:

"Rozhodujeme a prohlašujeme, že Marie Bernarda Soubirousová je svěťce. Vpisujeme její jméno do seznamu svatých. Ustanovujeme, aby se její památka rok co rok zbožně slavila ve jménu Největější Panny 16. dubna, v den jejího zrození na nebesa!"

To je obřadní formule. Jakmile je vyřčena, zahučí chrámem tláčením Te Deum. Hlahol stříbrných trub a hřimavé dunění nejhlubších zvonů od svatého Petra doprovází lidské hlasy. Vzápětí se připojí zvony tří set římských kostelů i bezpočet jiných zvonů z celé země a zvěstují věčnou slávu malé Bernadetty Soubirousové z Rue des Petites Fossées. Je jedenáct hodin, papež zahajuje slavnostní mši. Celebruje ji latinsky i řecky, aby dal výraz všeobecné universálnosti Církve a dnešního dne. Po Evangelii má kázání. Znovu zní z megafonů jeho silný, teplý, mužný hlas. Svěťce, praví Pius, lze srovnávat s teleskopy astronomů. Skrze ně vidíme hvězdy, které by pouhým okem nikdo z nás dnes nezahledl. Skrze svěťce učíme se jasněji poznávat věčné pravdy, které všednost našim slabým očím zastírá. Poté velebí papež Bernadettinu čistotu, prostotu a neohroženou bojovnost, s kterou dovedla pravost svých vidění hájit proti celému světu pochybovačů, posměváků a nenávisníků. Nejen v lurdských zábrucích, jež jsou plny požehnání, ale i v celém životě nové svěťce leží odkaz nevyčerpatelného bohatství. Pius se zmiňuje i o démonické spietí hlasů, kterou Bernadetta slychávala při zjeveních. Tato splet' hlasů se od té doby nepochopitelně rozmnožila. Svět je ji pln, valná část lidstva je demonisována. Horečka šílených a bludných učeních hrozí lidského ducha uvrhnout do krvavého šílenství. Leč i v tomto těžkém boji o konečné vítězství stojí tu Lurdy jako skála a celý život Bernadetty Soubirousové je slibem do časů budoucích.

Bouhouhortsovu dítěti se v tom opojení slov, hudby, barev a světél začne podezřele klátit hlava. Jeho vlídný komentátor překládá mu papežovo kázání. Slavnost však není dávno ještě u konce. Ted' zpívá kardinál Verde ponejprv modlitbu k sv. Bernadettě. Poledne již jistě uhodilo. A když Bouhouhortsovo dítě, vklíněno v tlačnici lidí, opouští konečně chrám sv. Petra, je jedna hodina dávno pryč.

Po náměstí se vlní dav. Bouhouhorts ztratil svou společnost. Bez vůle nechává se unášet do jedné z vedlejších ulic. Je prosinec, ale z bezoblačné oblohy svítí naplno slunce. Bouhouhorts je nejen unaven, ale i hladov a žízniv. Najednou se octne v jedné z hospůdek, které mají, protože je krásné počasí, stolky dosud venku na ulici. Před ním stojí talíř makaronů a fialové campagneské víno. Když se Bouhouhortsovo dítě nájí, je mu náramně dobře; vesele mžourá do rušné ulice, kterou proudí lidé.

Jáčku, ten pán, co vedle mne seděl, měl pravdu! To je kariéra! Bernadetta Soubirousová mě nosila v náručí: já jsem tedy jaksi patřil k ní. Dodnes vidím ten zavšivený Chachot, jak to v něm tenkrát vypadalo! Dnes je Bernadetta váženou osobou v nebi, papež a kardinálové ji vzývají. Ostatně, čerchmant ví, když jsem patřil k té zázračné historii tenkrát v Cachotu, snad k ní budu patřit i v nebi, jestli si ještě v poslední chvíli nezahospodařím několik št'avnatějších hříchů . . . Stařec mžourá k šířému, jasnému římskému nebi. Je přesvědčen, že zrovna v tom kousíčku oblohy nad Římem přebývají a trůní v hustém zástupu všichni Svatí Církve. Kde jinde by byli! Možná, že se Bernadetta zrovna dívá, jak on si tu sám a sám sedí ve vlídném slunci, uprostřed veselé ulice, zdravý a statný se svými sedmasedmdesáti křížky na hřbetě. A dítěti Bouhouhortsovu se najednou zachce v-jít nějak ve styk s Bernadettou Soubirousovou. Jak jinak by se to dalo udělat, ne-li obvyklým způsobem! Jeho prsty zašmátrají do kapsy pro růženec. Modlitba nepatří sice na ulici, patří do kostela, ale co pak tenhle veliký Řím není vlastně jediným, obrovským kostelem? Zahradník z Pau se nepustí ani do bolestného ani do radostného, nýbrž do slavného růžence, který lidské myšlenky povznášá k vítězství a slávě a k nanebevstoupení. Zatím co rty starcovy šeptají Zdrávasy, jeho hlava se statečně snaží zdolat únavu. Očka, stále ještě vesele mžourající, sledují pouliční ruch; kolem něho sviští auta; zmrzlinář zvoní na služky a na uhlíčky, kterým prodává svou zmrzlinu; z vedlejších ulic zaléhá sem tragické prozpěvování vyvolávačů, kteří nabízejí na prodej pomeranče, fenikl, a cibuli. Pod římským nebem, kde přebývají všichni svatí, oslavující právě novou svěťci, drnčí vojenské letadlo.

Po čtyřicátém Zdrávasu počnou starcova mžourající očka mžikat pomaleji; při padesátém dítě Bouhouhortsovo usíná. Jeho srdce se však raduje i ve spaní . . .

(Konec.)

Jan Pícek

Marxengels pro praktický život

Již pouhá představa, že jsem je znal, dýchal vzduch, který oni dýchali, dotýkal se jich a mluvil s nimi - vynesla by mi socialistickou svatozář třetího stupně. Stačilo by, že jsme se potkali na kolonádě v Karlových Varech a vydalo by to na objemnou sbírku vzpomínek. (Příklad, jak lze zpeněžit Marxengelse!)

Nechci nikoho napínat ani klamat: Marxengelse jsem osobně nepoznal. Narodil jsem se, kdy byli dávno na pravdě boží. Na naši intimní známosti to nic nemění: od útlého dětství, s mateřským mlékem byl jsem napájen Marxengelsem. Můj život lze rozdělit na tři období: s Marxengelsem; s Marxem a Engelsem; s Marxengelsem.

Jako kluk jsem papouškoval poučky, hesla a fráze, aniž jsem věděl co znamenají. Málokdo byl ochoten ukojit můj bezedný hlad po vědění. Zapamatoval jsem si, že vše má svůj počín v Marxengelsovi, je vševědoucí a má vždy pravdu!

Později jsem učinil objev, že Marxengels není jeden člověk, nýbrž že se jedná o dva vědce. Ve svízelných životních

situacích odvolával jsem se na oba, je lepší mít dva než jednoho patrona. Neměl jsem důvod známost s Marxem a Engelsem tajit, ba právě naopak. Pomáhali mi v materiální sféře a avancoval jsem úměrně k počtu děl, které jsem od nich přečetl. Při kádrování a podobných představeních, vystřeloval jsem tituly jako: Materialismus a empiriokriticismus, což kádrováci neznali, nikdy neslyšeli a Marxengelsovi odepřeli. Poučil jsem se, že jako při skoku do výšky, existuje i u Marxengelse tyčka kam až se mohu s nimi odvážit. Jako přičinlivý žák chtěl jsem podepřít světové učení dalšími fakty, zaštitit se proti těm, kteří by se opovážili vztáhnout ruku na dílo mých mistrů. Podezdíval jsem je stalinoleninismem, dokud také jiní nepřišli na to, že Stalin opisoval od Lenina a Marxengels psali před Leninem. Vylepšoval jsem proto Hegelem, Feuerbachem, Kantem a dokonce Masarykovou Sociální otázkou, až jsem sám nevěděl, co vlastně Marxengels, ted' opět dvoujediný, napsal. Naštěstí to nevěděli ani kádrováci. Svatí církev a Pánbůh mi odpustí, vypomáhal jsem si tu a tam biblií, cituje Marxengelse. Po jedné přednášce o stylu života socialistického člověka, zeptal se feditel, odkud jsem vzal onen krásný text. Místo na bibli, od-

kázal jsem ho na 28. přepracované vydání Marxengelse. Po roce přišel znovu, citát nenašel, ale četl věci o kterých se mu prý ani nezdálo! Čím víc se začítal, tím víc se mu červ nedůvěry prohlodával do svědomí. Byl zralý přejít na bibli. Pro praktický život není nic lepšího než Marxengels! Dopomohli mi k vyšším premím, k poukazu na rekreaci, k celozávodnímu pohoštění (ruské vejce a turek), za splnění ročního plánu, ale i k pochopení dialektického výkladu jednoty všech rozporů: voda, oheň; teplo, zima; nízká produktivita, velkohubá žurnalistika; nedostatkost zboží, radost, že se něco sežene; ztráta občanských práv, štěstí při nálezu střípku svobody.

Pan Galbraith říká, že Marxengelsem nekončí učení všech učení a představuje nám sta jiných vědců a směrů, kteří vymyšlejí a proklamují lepší život náš vzdejší. Nevím, zda se nemýlí. Je možné, že Marxengels ředěný vším možným, Macem počínaje a biblií konče, se sám nepozorovaně vytratil a děti našich dětí se budou mít dobře. Neh, jak praví dialektik: nemůžeme mít vše od dobrého: Marxengelse a mít se fajn. Ale mne už to nezajímá: pro každodenní život mám bibli.

z knihy Pot'ouchlé povídky

Šťastný a úspěšný nový rok

přeje

Jednota Československé spolky v Americe
nyní pod novým jménem

ČSA. FRATERNAL LIFE

která dosahuje 131. výročí svého založení jako
nejstarší podpurná jednota v Americe

CSA Fraternal Life
Formerly Czechoslovak
Society of America

2701 So. Harlem Avenue
Berwyn, Ill. 60402
Phones: (312) 242-2224
795-5800

VOICE OF THE NATION

Illinois Benedictine College

FOUNDED 1887 AS ST. PROCOPIUS COLLEGE

5700 COLLEGE ROAD • Lisle, Illinois 60532 • 312/960-1500

IBC ANNOUNCES

\$1 MILLION GIFT FROM SCHMITT FOUNDATION

The Arthur J. Schmitt Foundation has pledged a gift of \$1 million toward an endowed scholarship fund at Illinois Benedictine College, between Lisle and Naperville. The gift is one of several major lead gifts announced by IBC as part of an asset-building program which has as its goals \$24.1 million by the college's centennial year of 1987-88.

The announcement of the gift and the asset-building program was made at the college's 19th Educare Ball, Saturday, Nov. 10, by college president Richard C. Becker Ph.D., and Board of Trustees Chairman Edward H. Schmitt, vice-chairman of McDonald's Corporation.

"In the spirit of Arthur Schmitt's creative genius and accomplishments, we intend to direct the scholarship funds provided in his memory toward educating exceptionally talented students, including those enrolled in our Scholars Program," stated Dr. Becker.

Ronald E. Callahan, corporate secretary, Standard Oil (Ind.), is national chairman of the IBC asset-building program.

Broadway church to be a landmark

CZECH CHURCH A LANDMARK: Broadway United Methodist Church, which is identified with the Czech-American community here, will be declared a historic landmark building tomorrow by the Cleveland Landmarks Commission. The church at 5246 Broadway was formed 112 years ago. Its present building was completed in 1919. The celebration tomorrow will include a hymn singing at 10:30 a.m. and a service to mark the 200th anniversary of Methodism in the United States at 11. A dinner featuring traditional Czech food will follow. A spokesman for the church said it has on display the only authentic life-sized copy of Leonardo da Vinci's "Last Supper" in the United States and that its stained-glass windows are among the finest examples of that art form in the country.

"Endowed scholarship funds are urgently needed, with the investment income each year used for scholarships to deserving and talented students," said Callahan, a resident of Naperville.

"We seek five million dollars for endowed scholarships; the Arthur J. Schmitt Foundation has generously pledged the first million dollars toward the endowed scholarship fund goal."

Financial awards from IBC's own funds in 1983-84 totaled about 14 percent of the college's gross income from student tuition, compared to only 7.6 percent of tuition income as recently as 1979-80. The college's student aid expenditures in 1983-84 were \$759,000.

"We believe that an education should be made available to all eligible students regardless of financial resources," Callahan said. "The reduced support of federal and state programs for needy students has seriously affected the ability of many students to complete their basic educational requirements for career goals."

The Arthur J. Schmitt Foundation was created in 1941 for the purpose of financing the Fournier Institute of Technology, a college dedicated to higher education in the field of electrical engineering. Its founder, Arthur J. Schmitt, owned the Amphenol Corporation headquartered in Oak Brook, and held patents on some 70 electronic components. He was awarded an honorary degree by St. Procopius College (now Illinois Benedictine College) in 1962.

Schmitt was among 100 distinguished Chicagoans honored by Loyola University in 1957, and in 1967 he received DePaul University's St. Vincent de Paul award "for serving God through the needs of men."

ILLINOIS BENEDICTINE ANNOUNCES KRASA BEQUEST

Illinois Benedictine College, near Lisle, has received a bequest of over \$3 million from the estate of the late John M. Krasa, M.D., and Rosemarie Krasa of Oak Park. The bequest will be used for the construction of a

student center at IBC, announced Richard C. Becker, Ph.D., president.

"This gift is the largest ever received in the entire 97 year history of the college. The addition of a magnificent new student center to our campus will afford many opportunities for exciting and expanded student activities," stated Dr. Becker.

Dr. Krasa was one of the first members of the lay advisory board established in 1956 in support of Illinois Benedictine, then known as St. Procopius College. Later that group became the Board of Trustees. In 1969 the college honored Dr. Krasa with an honorary doctorate degree in science.

Dr. Krasa was born in 1891 in Chicago and received his medical education at the College of Medicine at the University of Illinois.

He served on the faculty in the College of Medicine at the University of Illinois and the University Hospital Training School for Nurses. He also was an instructor at St. Anthony's Training School for Nurses and was an attending staff member at the University Hospital and Illinois Eye and Ear Infirmary. From 1917 to 1919 he served on active duty with the Army in World War I.

Dr. Krasa specialized in eye, ear, nose and throat medicine at St. Anthony de Padua Hospital, Chicago, from 1930 until his retirement.

Dr. Krasa died in 1980 at the age of 89, survived by his sister Rosemarie Krasa.

BOOK BEAT

The following Library of Congress publication may be of interest to our readers: **CZECH and SLOVAK LITERATURE** in English: A BIBLIOGRAPHY, Washington, D.C., 1984.

This indexed bibliography was compiled by George J. Kovtun of the Library's European Division. Single copies are free upon request from the Library of Congress, European Division, Washington, D.C. 20540.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

LET'S DO SOMETHING RIGHT FOR A CHANGE!

The facts regarding the current situation in Central America lead to the inevitable conclusion that the struggle for the conquest of the Western Hemisphere by the Communists has begun. Nicaragua is the beachhead.

The short-range targets are the neighboring countries in Central America. The first assault has been launched against El Salvador. The ultimate, long-range target is the United States, the last bastion of liberty for all the world.

What should be the course of action of the United States? Should we take no positive action aside from pumping financial aid into the region in the hope that somehow things will get better?

We say, "No!" We say it's time for all legal countermeasures to stem the Red Tide in this hemisphere. To fail to take these measures in our own defense would not only be foolish, it would be criminal. If we fail to take decisive action now thousands of American lives will pay the price in the not-too-distant future!

We have historically aided those struggling for their freedom in various parts of the world. We now have the opportunity to aid the people of Nicaragua who have lost their freedom but are fighting in the mountains and in the jungles against the Communists who have taken it from them.

It is absolutely imperative that we provide all possible

aid, openly, to the Contras of Nicaragua. Contrary to communist propaganda being broadcast in this country, the Contras are not deposed Somoza National Guardsmen attempting to regain power. They are freedom-loving citizens dedicated to restoring democracy to their land. Many were once leaders in the Sandinista movement which then claimed to be democratic and non-communist.

The Contras are composed of four major forces operating on two widely separated fronts. In the north near Honduras the Nicaraguan Democratic Forces (FDN) carries on interdiction with the aid of the Misura, composed of Indians from three tribes who have been brutalized by the Sandinistas.

In the south near Costa Rica the Democratic Revolutionary Alliance (ARDE) carries on guerrilla warfare against the Sandinista regime with the aid of the Misurasata, also an Indian group.

The southern forces number about 4,000 guerrillas while the northern group has about 10,000. We should be aiding these freedom fighters because they are in fact our first line of defense in the battle for North America.

Wrote Esther Wilson of The Heritage Foundation: "Although politically diverse, the several elements of the Nicaraguan democratic opposition share the principal objective of achieving the democratic goals of the revolution of 1979."

"... The struggle is not between Somocistas Somoza supporters and the people; it is between democracy and communist totalitarianism. By supporting the opposition forces, the United States is squarely on the side of democracy."

Let America once more stand tall as a vanguard for the forces of freedom!

Enough of recent cowardice in the face of tyranny!

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ - kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST - návštěvy příbuzných a známých z Československa i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zajištění dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PISTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244